

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

60. årgang

28. august 2017

Indhold

IV Oplysninger

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER, KONTORER OG AGENTURER

Den Europæiske Unions Domstol

2017/C 283/01	Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i <i>Den Europæiske Unions Tidende</i>	1
---------------	---	---

V Øvrige meddelelser

RETSLIGE PROCEDURER

Domstolen

2017/C 283/02	Sag C-482/14: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. juni 2017 — Europa-Kommissionen mod Forbundsrepublikken Tyskland (Traktatbrud — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 91/440/EØF — artikel 6, stk. 1 — Deutsche Bahn-koncernen — aftaler om overførsel af overskud — forbud mod, at statsstøtte, der ydes til drift af jernbaneinfrastrukturen, overføres til jernbanetransporttjenester — regnskabsmæssige forpligtelser — direktiv 91/440/EØF — artikel 9, stk. 4 — forordning (EF) nr. 1370/2007 — artikel 6, stk. 1 — punkt 5 i bilaget — regnskabsmæssige forpligtelser — angivelse for hver enkelt aftale af den statsstøtte, der udbetales til aktiviteter vedrørende levering af passagertransporttjenester som led i de offentlige tjenesteopgaver)	2
2017/C 283/03	Sag C-126/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. juni 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik (Traktatbrud — punktafgifter på cigaretter — direktiv 2008/118/EF — forfald — tid og sted for afgiftens forfald — afgiftsmærker — fri bevægelighed for punktafgiftspligtige varer — tidsbegrænsning for markedsføring og salg af cigaretpakninger — proportionalitetsprincippet)	3

2017/C 283/04	Sag C-579/15: Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. juni 2017 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Daniel Adam Popławski (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene) (Præjudiciel forelæggelse — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — den europæiske arrestordre og procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse — artikel 4, nr. 6) — den fuldbyrdende medlemsstats forpligtelse til at fuldbyrde straffen i henhold til sin nationale lovgivning — gennemførelse — forpligtelsen til en overensstemmende fortolkning)	3
2017/C 283/05	Forenede sager C-629/15 P og C-630/15 P: Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. juni 2017 — Novartis Europharm Ltd mod Europa-Kommissionen og Teva Pharma BV (sag C-629/15 P) og Hospira UK Ltd (sag C-630/15 P) (Appel — humanmedicinske lægemidler — markedsføringstilladelse — forordning (EØF) nr. 2309/93 — den centraliserede procedure på EU-plan — videreudviklinger af et lægemiddel, der har været genstand for en markedsføringstilladelse for andre terapeutiske indikationer — særskilt markedsføringstilladelse og et nyt kommercielt navn — direktiv 2001/83/EF — artikel 6, stk. 1, andet afsnit, og artikel 10, stk. 1 — begrebet »samlet markedsføringstilladelse« — lovgivningsmæssig databeskyttelsesperiode)	4
2017/C 283/06	Sag C-74/16: Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. juni 2017 — Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania mod Ayuntamiento de Getafe (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — begrebet »statsstøtte« — begreberne »virksomhed« og »økonomisk aktivitet« — øvrige betingelser for anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF — artikel 108, stk. 1 og 3, TEUF — begreberne »eksisterende støtte« og »ny støtte« — aftale af 3. januar 1979 indgået mellem Kongeriget Spanien og Den Hellige Stol — skat på byggeri, installationer og arbejder — fritagelse for den katolske kirkes ejendomme)	5
2017/C 283/07	Sag C-139/16: Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 6. juli 2017 — Juan Moreno Marín, Maria Almudena Benavente Cardaba og Rodrigo Moreno Benavente mod Abadía Retuerta, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Burgos — Spanien) (Præjudiciel forelæggelse — varemærker — direktiv 2008/95/EF — artikel 3, stk. 1, litra c) — det nationale ordmærke La Milla de Oro — registreringshindringer og ugyldighedsgrunde — tegn med geografisk oprindelse)	5
2017/C 283/08	Sag C-180/16 P: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 6. juli 2017 — Toshiba Corporation mod Europa-Kommissionen (Appel — konkurrence — karteller — markedet for projekter angående gasisolerede koblingsanlæg — afgørelse truffet af Europa-Kommissionen som følge af Den Europæiske Unions Rets delvise annullation af den oprindelige beslutning — ændring af bøder — ret til forsvar — undladelse af at vedtage en ny klagepunktsmeddelelse — ligebehandling — joint ventureselskab — beregning af udgangsbeløbet — graden af bidrag til overtrædelsen — endelig retskraft)	6
2017/C 283/09	Sag C-190/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 5. juli 2017 — Werner Fries mod Lufthansa CityLine GmbH (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — lufttransport — forordning (EU) nr. 1178/2011 — punkt FCL.065, litra b), i bilag I — forbud mod, at indehavere af et pilotcertifikat, som er fyldt 65 år, må flyve som pilot på et luftfartøj i erhvervmæssig lufttransport — gyldighed — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 15 — erhvervsfrihed — artikel 21 — ligebehandling — forskelsbehandling på grund af alder — erhvervmæssig luftfarttransport — begreb)	7
2017/C 283/10	Sag C-245/16: Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. juli 2017 — Nerea SpA mod Regione Marche (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Italien) (Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — forordning (EF) nr. 800/2008 — generel gruppefritagelse — anvendelsesområde — artikel 1, stk. 6, litra c) — artikel 1, stk. 7, litra c) — begrebet »kriseramte virksomhed« — begrebet »kollektiv insolvensbehandling« — selskab, der har modtaget statsstøtte i henhold til et regional operationelt program under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), der efterfølgende underkastes en going concern-akkord — tilbagekaldelse af støtte — forpligtelse til at tilbagebetale det udbetalte forskud)	7

2017/C 283/11	Sag C-254/16: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 6. juli 2017 — Glencore Agriculture Hungary Kft., tidligere Glencore Grain Hungary Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn) (Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 183 — princip om afgiftens neutralitet — fradrag for indgående afgift — godtgørelse af overskydende moms — kontrolsag — bøde pålagt den afgiftspligtige person under en sådan kontrolsag — forlængelse af fristen for tilbagebetaling — udelukkelse af betaling af morarenter)	8
2017/C 283/12	Sag C-288/16: Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. juni 2017 — »L.Č.« IK mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland) (Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/112/EF — merværdiafgift (moms) — artikel 146, stk. 1, litra e) — fritagelse ved udførsel — tjenesteydelser, der er direkte knyttet til udførsel eller indførsel af varer — begreb)	9
2017/C 283/13	Sag C-290/16: Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 6. juli 2017 — Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG mod Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland) (Præjudiciel forelæggelse — transport — fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Unionen — forordning (EF) nr. 1008/2008 — bestemmelser om prisfastsættelse — artikel 22, stk. 1 — artikel 23, stk. 1 — oplysninger, der kræves i forbindelse med præsentationen af de priser, som er tilgængelige for offentligheden — pligt til at angive det faktiske beløb for skatter, afgifter, tillæg eller gebyrer — fri prisfastsættelse — opkrævning af et ekspeditionsgebyr ved passagerens afbestilling af en flyreservation eller manglende fremmøde til boarding — forbrugerbeskyttelse)	10
2017/C 283/14	Sag C-392/16: Domstolens dom (Niende Afdeling) af 6. juli 2017 — Marcu Dumitru mod Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 199, stk. 1, litra c) — ingen momsregistrering — omvendt betalingspligt — det præjudicielle spørgsmåls hypotetiske karakter — afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)	10
2017/C 283/15	Sag C-436/16: Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 28. juni 2017 — Georgios Leventis og Nikolaos Vafeias mod Malcon Navigation Co. Ltd og Brave Bulk Transport Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Areios Pagos — Grækenland) (Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 23 — værnetingsklausul — værnetingsklausul i en aftale indgået mellem to selskaber — erstatningssøgsmål — solidarisk hæftelse for repræsentanterne for et af selskaberne for ulovlige handlinger — repræsentanterne kan ikke påberåbe sig klausulen)	11
2017/C 283/16	Forenede sager C-556/15 og C-22/16: Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 22. juni 2017 — Fondul Proprietatea SA mod Complexul Energetic Oltenia SA (sag C-556/15) og SC Hidroelectrica SA (sag C-22/16) (anmodninger om præjudicielle afgørelser fra Curtea de Apel Craiova og Tribunalul București — Rumænien) (Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — statsstøtte — et overvejende offentligt ejet selskabs deltagelse i kapitalforhøjelse i et selskab, hvori staten er eneaktionær, eller i tilvejebringelse af selskabskapital i et statsejet handelselskab — spørgsmål af hypotetisk karakter — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske sammenhæng — åbenbart afvisningsgrundlag)	12
2017/C 283/17	Sag C-86/17 P: Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 7. juni 2017 — Redpur GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Redwell Manufaktur GmbH (Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af ordmærket Redpur — afslag på ansøgningen)	12

2017/C 283/18	Sag C-193/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 13. april 2017 — Cresco Investigation GmbH mod Markus Achatzi	13
2017/C 283/19	Sag C-214/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 25. april 2017 — Alexander Mölk mod Valentina Mölk	14
2017/C 283/20	Sag C-219/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 25. april 2017 — Silvio Berlusconi og Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) mod Banca d'Italia og Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)	14
2017/C 283/21	Sag C-242/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 8. maj 2017 — Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA mod Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA m.fl.	15
2017/C 283/22	Sag C-255/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 15. maj 2017 — Bernhard Schloesser og Petra Noll mod Société Air France SA	16
2017/C 283/23	Sag C-258/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 15. maj 2017 — E.B. mod Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA	16
2017/C 283/24	Sag C-264/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Münster (Tyskland) den 17. maj 2017 — Harry Mensing mod Finanzamt Hamm	17
2017/C 283/25	Sag C-266/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17. maj 2017 — Rhein-Sieg-Kreis mod Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH og BVR Busverkehr Rheinland GmbH	18
2017/C 283/26	Sag C-283/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 18. maj 2017 — Herbert Blesgen mod TUIfly GmbH	19
2017/C 283/27	Sag C-284/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 18. maj 2017 — Simone Künnecke m.fl. mod TUIfly GmbH	20
2017/C 283/28	Sag C-285/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 18. maj 2017 — Marta Gentile og Marcel Gentile mod TUIfly GmbH	20
2017/C 283/29	Sag C-286/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 18. maj 2017 — Gabriele Ossenbeck mod TUIfly GmbH	21
2017/C 283/30	Sag C-308/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 29. maj 2017 — Den Helleniske Republik mod Leo Kuhn	22
2017/C 283/31	Sag C-336/17 P: Appel iværksat den 6. juni 2017 af HB m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 5. april 2017 i sag T-361/14, HB m.fl. mod Europa-Kommissionen	22
2017/C 283/32	Sag C-339/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 7. juni 2017 — Verein für lautereren Wettbewerb e.V. mod Princesport GmbH	23
2017/C 283/33	Sag C-363/17 P: Appel iværksat den 13. juni 2017 af Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA og Novapet SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 5. april 2017 i sag T-422/13, Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union	24
2017/C 283/34	Sag C-370/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de grande instance de Bobigny (Frankrig) den 19. juni 2017 — Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) mod Vueling Airlines S.A.	25
2017/C 283/35	Sag C-376/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 22. juni 2017 — The Minister for Justice and Equality Ireland and the Attorney General mod Arkadiusz Piotr Lipinski	25

2017/C 283/36	Sag C-378/17: Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 22. juni 2017 — Minister for Justice and Equality og The Commissioner of the Garda Síochána mod Workplace Relations Commission	26
2017/C 283/37	Sag C-381/17: Sag anlagt den 26. juni 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Kroatien . .	27
2017/C 283/38	Sag C-202/15: Kendelse afsagt af Formanden for Domstolens Første Afdeling den 18. maj 2017 — Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso mod H3G SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Regionale di Milano — Italien) . . .	28
2017/C 283/39	Sag C-609/15: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 2. maj 2017 — María Assumpció Martínez Roges mod José Antonio García Sánchez (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa — Spanien) . .	28
2017/C 283/40	Sag C-199/16: Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 19. maj 2017 — État belge mod Max-Manuel Nianga (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien) . .	28
2017/C 283/41	Sag C-324/16: Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. april 2017 — Dragados SA mod Cabildo Insular de Tenerife (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 — Santa Cruz de Tenerife — Spanien)	28
2017/C 283/42	Sag C-583/16: Kendelse afsagt af Domstolens den 18. maj 2017 — Green Yellow Canet en Roussillon SNC (sag C-583/16) og Green Yellow Hyères Sup SNC (sag C-584/16) mod Enedis, SA, procesdeltager: Axa Corporate Solutions Assurances SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Versailles — Frankrig)	29
Retten		
2017/C 283/43	Sag T-527/14: Rettens dom af 13. juli 2017 — Rosenich mod EUIPO (Det indre marked — afgørelse fra EUIPO om afslag på en ansøgning om opførelse på listen over godkendte mødeberettigede — betingelse om, at der findes et forretningssted i Unionen — artikel 93, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fri udveksling af tjenesteydelser — EØS-aftalens artikel 36 — overensstemmende fortolkning)	30
2017/C 283/44	Sag T-752/14: Rettens dom af 19. juli 2017 — Combaro mod Kommissionen (Toldunion — associeringsaftale mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Letland — artikel 239 i forordning (EØF) nr. 2913/92 — godtgørelse af og fritagelse for importafgifter — indførsel af linnedstof fra Letland — billighedsklausul — særlig situation — urigtigheder eller åbenbar forsømmelighed — Kommissionens afgørelse, som fastslår, at der ikke er grundlag for fritagelse for importafgifter)	30
2017/C 283/45	Sag T-767/14: Rettens dom af 13. juli 2017 — Boomkwekerij van Rijn de Bruyn mod CPVO — Artevos (Oksana) (Plantenyheder — EF-sortsbeskyttelse — ansøgning om EF-sortsbeskyttelse for pæresorten Oksana — indsigelser — afslag på ansøgningen fra appelkammeret ved CPVO — artikel 10 i forordning (EF) nr. 2100/94 — Nyhed vedrørende den kandiderende plantesort — manglende beviser)	31
2017/C 283/46	Sag T-55/15: Rettens dom af 14. juli 2017 — Certified Angus Beef mod EUIPO — Certified Australian Angus Beef (CERTIFIED AUSTRALIAN ANGUS BEEF) (EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket CERTIFIED AUSTRALIAN ANGUS BEEF — de ældre vitterlig kendte figur- og ordmærker SINCE 1978 CERTIFIED ANGUS BEEF BRAND og CERTIFIED ANGUS BEEF BRAND — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	31

2017/C 283/47	Sag T-65/15: Rettens dom af 13. juli 2017 — Talanton mod Kommissionen (Voldgiftsbestemmelse — Pocomon-kontrakt — det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — støtteberettigede omkostninger — tilbagebetaling af udbetalte beløb — misbrug af rettighederne i henhold til kontrakten — princippet om god tro — berettiget forventning — bevisbyrde — modkrav)	32
2017/C 283/48	Sag T-157/15: Rettens dom af 12. juli 2017 — Estland mod Kommissionen (EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Estland — krydsoverensstemmelse — begrundelsespligt — proportionalitet — princippet om god forvaltningsskik — retssikkerhed)	33
2017/C 283/49	Sag T-521/15: Rettens dom af 20. juli 2017 — Diesel mod EUIPO — Sprinter megacentros del deporte (gengivelse af buet og vinklet linje) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærke, som gengiver en buet og vinklet linje — det ældre EU-figurmærke, der gengiver det store bogstav »D« — registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	33
2017/C 283/50	Sag T-612/15: Rettens dom af 20. juli 2017 — Basic Net mod EUIPO (gengivelse af tre lodrette striber) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket, der gengiver tre lodrette striber — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009)	34
2017/C 283/51	Sag T-619/15: Rettens dom af 20. juli 2017 — Badica og Kardiam mod Rådet (Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder i lyset af situationen i Den Centralafrikanske Republik — indefrysning af midler — afgørelse om den første opførelse — liste over personer og enheder, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opførelse af sagsøgernes navne — gennemførelse af en FN-resolution — begrundelsespligt — ret til forsvar — uskyldsformodning — åbenbart urigtigt skøn)	34
2017/C 283/52	Sag T-634/15: Rettens dom af 12. juli 2017 — Frinsa del Noroeste mod EUIPO — Frigoríficos Unidos (Frinsa LA CONSERVERA) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Frinsa LA CONSERVERA — det ældre EU-figurmærke FRIUSA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	35
2017/C 283/53	Sag T-742/15 P: Rettens dom af 19. juli 2017 — DD mod FRA (Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — tidsbestemt kontrakt — disciplinær sanktion — irettesættelse — opsigelse af kontrakt — ret til kontradiktion — ikke-økonomisk tab)	36
2017/C 283/54	Sag T-758/15: Rettens dom af 18. juli 2017 — EDF Toruń mod ECHA (REACH — gebyr for registrering af et stof — nedsættelse, der tildeles små og mellemstore virksomheder — fejl i erklæringen om virksomhedens størrelse — afgørelse, der pålægger en administrationsafgift — henstilling 2003/361/EF — berettiget forventning — proportionalitet — kriterier for beregning af administrationsafgiftens størrelse)	36
2017/C 283/55	Sag T-45/16: Rettens dom af 18. juli 2017 — Alfonso Egüed mod EUIPO — Jackson Family Farms (BYRON) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket BYRON — det ældre ikke registrerede varemærke BYRON — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 — ordning for common law-søgsmål vedrørende utilbørlig udnyttelse (action for passing off) — »goodwill« — bevis for den ældre rettigheds erhvervelse og fortsatte eksistens)	37

2017/C 283/56	Sag T-57/16: Rettens dom af 18. juli 2017 — Chanel mod EUIPO — Jing Zhou og Golden Rose 999 (Dekoration) (EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en dekoration — tidligere design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — det omhandlede produkt — designerens grad af frihed — andet helhedsindtryk foreligger ikke — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)	37
2017/C 283/57	Sag T-110/16: Rettens dom af 18. juli 2017 — Savant Systems mod EUIPO — Savant Group (SAVANT) (EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket SAVANT — reel brug af varemærket — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)	38
2017/C 283/58	Sag T-148/16 P: Rettens dom af 20. juli 2017 — Barnett og Mogensen mod Kommissionen (Appel — kontraappel — personalesag — tjenestemænd — pensioner — tilpasning af justeringskoefficienterne — mellemliggende ajourføring — akt, der indeholder et klagepunkt — formaliteten vedrørende kontraappellen — vedtægtens artikel 65, stk. 4 — ajourføring for 2014 — mærkbarhedstærskel vedrørende ændringer i leveomkostningerne)	39
2017/C 283/59	Sag T-150/16: Rettens dom af 13. juli 2017 — Ecolab USA mod EUIPO (ECOLAB) (EU-varemærker — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket ECOLAB — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ligebehandling — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)	39
2017/C 283/60	Sag T-189/16: Rettens dom af 13. juli 2017 — Migros-Genossenschafts-Bund mod EUIPO — Luigi Lavazza (CREMESPRESSO) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket CREMESPRESSO — det ældre internationale ordmærke CREMESSO — hentydende bestanddel — kriteriernes indbyrdes afhængighed — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009)	40
2017/C 283/61	Sag T-194/16: Rettens dom af 14. juli 2017 — Klassisk investment mod EUIPO (CLASSIC FINE FOODS) (EU-varemærker — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket CLASSIC FINE FOODS — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)	40
2017/C 283/62	Sag T-214/16: Rettens dom af 14. juli 2017 — Sata mod EUIPO (4600) (EU-varemærker — tegn, der udelukkende består af tal — ansøgning om EU-ordmærket 4600 — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	41
2017/C 283/63	Sag T-223/16: Rettens dom af 14. juli 2017 — Massive Bionics mod EUIPO — Apple (DriCloud) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket DriCloud — ældre internationale ordmærker ICLLOUD — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — indgivelse af beviser uden for fristen — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009)	42
2017/C 283/64	Sag T-243/16: Rettens dom af 18. juli 2017 — Freddo mod EUIPO — Freddo Freddo (Freggo) (EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket freggo — det ældre EU-figurmærke TENTAZIONE FREDDO FREDDO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)	42

2017/C 283/65	Sag T-389/16: Rettens dom af 13. juli 2017 — AIA mod EUIPO — Casa Montorsi (MONTORSI F. & F.) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket MONTORSI F. & F. — det ældre nationale ordmærke Casa Montorsi — relativ ugyldighedsgrund — risiko for forveksling — artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 — aftale om sameksistens af varemærkerne — rækkevidde — artikel 53, stk. 3, i forordning nr. 207/2009)	43
2017/C 283/66	Sag T-395/16: Rettens dom af 20. juli 2017 — Windfinder R&L mod EUIPO (Windfinder) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Windfinder — absolutte registreringshindringer — manglende beskrivende karakter — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — neologisme — utilstrækkeligt direkte og konkret forbindelse med visse af de af varemærkeansøgningen omfattede varer og tjenesteydelser — beføjelse til at omgøre)	43
2017/C 283/67	Sag T-432/16: Rettens dom af 19. juli 2017 — Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik mod EUIPO (медведь) (EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket медведь — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	44
2017/C 283/68	Sag T-510/16: Rettens dom af 19. juli 2017 — Dessi mod EIB (Personalesag — ansatte i EIB — bedømmelse — forfremmelse — bedømmelses- og forfremmelsesåret 2012 — afgørelse truffet af klageudvalget — omfanget af kontrollen — personalerepræsentanter — forskelsbehandling)	45
2017/C 283/69	Sag T-607/16: Rettens dom af 13. juli 2017 — OZ mod EIB (Personalesag — ansatte ved EIB — seksuel chikane — undersøgelsesprocedure — rapport fra undersøgelsesudvalget — afgørelse truffet af EIB's formand om ikke at imødekomme klagen — ingen ulovlig adfærd fra EIB's side — ansvar)	45
2017/C 283/70	Sag T-650/16: Rettens dom af 13. juli 2017 — LG Electronics mod EUIPO (QD) (EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket QD — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)	46
2017/C 283/71	Sag T-695/16 P: Rettens dom af 18. juli 2017 — Kommissionen mod RN (Appel — personalesag — tjenestemænd — efterlevende ægtefælle — pensioner — efterladtepension — artikel 20 i bilag VIII til vedtægten — betingelser for tildeling — retlig fejl)	46
2017/C 283/72	Sag T-699/16 P: Rettens dom af 19. juli 2017 — Parlamentet mod Meyrl (Appel — personalessag — midlertidigt ansatte — annullation i første instans af den anfægtede afgørelse — afskedigelse — ret til kontradiktion — princippet om god forvaltningsskik — omsorgspligt — åbenbart urigtigt skøn — magtfordrejning)	47
2017/C 283/73	Sag T-649/14: Rettens kendelse af 10. juli 2017 — NTS Energie- und Transportsysteme mod EUIPO — Schütz (X-Windwerk) (EU-varemærker — udpegning af ny repræsentant — sagsøgerens passivitet — uforløst at træffe afgørelse)	47
2017/C 283/74	Sag T-396/15: Rettens kendelse af 30. marts 2017 — Herm. Sprenger mod EUIPO — web2get (formen af en stigbøjle) (EU-varemærker — ugyldighedsbegæring — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — uforløst at træffe afgørelse i sagen)	48
2017/C 283/75	Sag T-448/15: Rettens kendelse af 5. juli 2017 — EEB mod Kommissionen (Annulations- og erstatningssøgsmål — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende tilbagetrækningen af forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv KOM(2014) 397 final — delvist afslag på aktindsigt — delvist uforløst at træffe afgørelse — delvist åbenbart afvisningsgrundlag)	49

2017/C 283/76	Sag T-38/16: Rettens kendelse af 5. juli 2017 — EEB mod Kommissionen (Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende tilbagetrækning af forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv KOM(2014) 397 final — delvist afslag på aktindsigt — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	49
2017/C 283/77	Sag T-666/16 P: Rettens kendelse af 3. juli 2017 — De Nicola mod EIB (Appel — ansatte i EIB — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesrapport 2013 — påstand om annullation af klageudvalgets afgørelse og af afgørelsen om ikke at forfremme sagsøgeren — psykisk chikane — erstatningspåstand)	50
2017/C 283/78	Sag T-669/16 P: Rettens kendelse af 3. juli 2017 — De Nicola mod EIB (Appel — ansatte i EIB — sygeforsikring — afslag på godtgørelse af lægeudgifter — laserbehandling — annullations- og erstatningssøgsmål)	50
2017/C 283/79	Sag T-43/17: Rettens kendelse af 10. juli 2017 — No Limits mod EUIPO — Morellato (NO LIMITS) (EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket NO LIMITS — tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning — bortfald af tvistens genstand — uforholdsmæssigt at træffe afgørelse)	51
2017/C 283/80	Sag T-118/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. juli 2017 — Institute for Direct Democracy in Europe mod Parlamentet (Særlige rettergangsformer — regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — afgørelse om at yde tilskud til en politisk fond — suspension af forfinansiering — forpligtelse til at stille en bankgaranti — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)	51
2017/C 283/81	Sag T-125/17 R: Kendelse afsagt af Rettens præsident den 13. juli 2017 — BASF Grenzach mod ECHA (Særlige rettergangsformer — REACH — stoffet triclosan — bedømmelsesprocedure — afgørelse truffet af ECHA's Klageudvalg — pligt til at fremlægge visse oplysninger, der nødvendiggør dyreforsøg — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)	52
2017/C 283/82	Sag T-321/17: Sag anlagt den 22. maj 2017 — Niemelä m.fl. mod ECB	52
2017/C 283/83	Sag T-435/17: Sag anlagt den 30. marts 2017 — Grendene mod EUIPO — Hipanema (HIPANEMA) .	54
2017/C 283/84	Sag T-444/17: Sag anlagt den 12. juli 2017 — CompuGroup Medical mod EUIPO — Medion (life coins)	54
2017/C 283/85	Sag T-471/12: Rettens kendelse af 10. juli 2017 — Meta Group mod Kommissionen	55
2017/C 283/86	Forenede sager T-34/13 og T-35/13: Rettens kendelse af 10. juli 2017 — Meta Group mod Kommissionen	55
2017/C 283/87	Sag T-696/13: Rettens kendelse af 10. juli 2017 — Meta Group mod Kommissionen	55
2017/C 283/88	Sag T-405/16: Rettens kendelse af 12. juli 2017 — The Regents of the University of California mod CPVO — Nador Cott Protection og CVVP (Tang Gold)	56

IV

(Oplysninger)

OPLYSNINGER FRA DEN EUROPÆISKE UNIONS INSTITUTIONER, ORGANER,
KONTORER OG AGENTURER

DEN EUROPÆISKE UNIONS DOMSTOL

Den Europæiske Unions Domstols seneste offentliggørelser i *Den Europæiske Unions Tidende*

(2017/C 283/01)

Seneste offentliggørelse

EUT C 277 af 21.8.2017

Liste over tidligere offentliggørelser

EUT C 269 af 14.8.2017

EUT C 256 af 7.8.2017

EUT C 249 af 31.7.2017

EUT C 239 af 24.7.2017

EUT C 231 af 17.7.2017

EUT C 221 af 10.7.2017

Teksterne er tilgængelige på:
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Øvrige meddelelser)

RETSLIGE PROCEDURER

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 28. juni 2017 — Europa-Kommissionen mod
Forbundsrepublikken Tyskland**

(Sag C-482/14) ⁽¹⁾

(Traktatbrud — udvikling af Fællesskabets jernbaner — direktiv 91/440/EØF — artikel 6, stk. 1 — Deutsche Bahn-koncernen — aftaler om overførsel af overskud — forbud mod, at statsstøtte, der ydes til drift af jernbaneinfrastrukturen, overføres til jernbanetransporttjenester — regnskabsmæssige forpligtelser — direktiv 91/440/EØF — artikel 9, stk. 4 — forordning (EF) nr. 1370/2007 — artikel 6, stk. 1 — punkt 5 i bilaget — regnskabsmæssige forpligtelser — angivelse for hver enkelt aftale af den statsstøtte, der udbetales til aktiviteter vedrørende levering af passagertransporttjenester som led i de offentlige tjenesteopgaver)

(2017/C 283/02)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved W. Mölls, T. Maxian Rusche og J. Hottiaux, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Forbundsrepublikken Tyskland (ved T. Henze og J. Möller, som befuldmægtigede, bistået af advocaat R. Van der Hout)

Intervenienter til støtte for den anden part i sagen: Den Italienske Republik (ved G. Palmieri, som befuldmægtiget, bistået af avvocato dello Stato S. Fiorentino) og Republikken Letland (ved I. Kucina, J. Treijs-Gigulis og I. Kalniņš, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Forbundsrepublikken Tyskland har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, stk. 1, i Rådets direktiv 91/440/EØF af 29. juli 1991 om udvikling af Fællesskabets jernbaner, som ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/12/EF af 26. februar 2001, ved ikke at have truffet alle de nødvendige foranstaltninger for, at de nærmere regler for regnskabsføring kan muliggøre en overvågning af forbuddet mod at overføre offentlige midler, der ydes til driften af jernbaneinfrastrukturen, til transporttjenester.
- 2) I øvrigt frifindes Forbundsrepublikken Tyskland.
- 3) Europa-Kommissionen, Forbundsrepublikken Tyskland, Den Italienske Republik og Republikken Letland bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 19.6.2015.

Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. juni 2017 — Europa-Kommissionen mod Den Portugisiske Republik(Sag C-126/15) ⁽¹⁾**(Traktatbrud — punktafgifter på cigaretter — direktiv 2008/118/EF — forfald — tid og sted for afgiftens forfald — afgiftsmærker — fri bevægelighed for punktafgiftspligtige varer — tidsbegrænsning for markedsføring og salg af cigaretpakninger — proportionalitetsprincippet)**

(2017/C 283/03)

Processprog: portugisisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved F. Tomat og G. Braga da Cruz, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Portugisiske Republik (ved L. Inez Fernandes, N. Silva Vitorino og A. Cunha, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for den anden part i sagen: Kongeriget Belgien (ved M. Jacobs og M.J.-C. Halleux, som befuldmægtigede), Republikken Estland (ved K. Kraavi-Käerdi, som befuldmægtiget) og Republikken Polen (ved B. Majczyna, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Den Portugisiske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 2008/118/EF af 16. december 2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF samt proportionalitetsprincippet, idet den har fastsat, at cigaretpakninger, der er overgået til forbrug i et givet regnskabsår, efter udløbet af den frist, der er fastsat i artikel 27, litra a), i Portaria n.º 1295/2007 do Ministério das Finanças e da Administração Pública (bekendtgørelse nr. 1295/2007 udstedt af ministeriet for finanser og offentlig forvaltning) af 1. oktober 2007, i den affattelse heraf, som finder anvendelse i denne sag, ikke længere må markedsføres og sælges til offentligheden, når den for disse varer gældende afgiftssats ikke er forhøjet for det på pågældende regnskabsår følgende år.
- 2) I øvrigt frifindes Den Portugisiske Republik.
- 3) Den Portugisiske Republik bærer halvdelen af sine egne omkostninger.
- 4) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler halvdelen af de af Den Portugisiske Republik afholdte omkostninger.
- 5) Kongeriget Belgien, Republikken Estland og Republikken Polen bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 155 af 11.5.2015.**Domstolens dom (Femte Afdeling) af 29. juni 2017 — fuldbyrdelse af en europæisk arrestordre udstedt mod Daniel Adam Popławski (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Amsterdam — Nederlandene)**(Sag C-579/15) ⁽¹⁾**(Præjudiciel forelæggelse — politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager — rammeafgørelse 2002/584/RIA — den europæiske arrestordre og procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne — fakultative grunde til at afslå fuldbyrdelse — artikel 4, nr. 6) — den fuldbyrdende medlemsstats forpligtelse til at fuldbyrde straffen i henhold til sin nationale lovgivning — gennemførelse — forpligtelsen til en overensstemmende fortolkning)**

(2017/C 283/04)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Amsterdam

Parter i hovedsagen

Daniel Adam Popławski

Procesdeltager: Openbaar Ministerie

Konklusion

- 1) Artikel 4, nr. 6), i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning om gennemførelse af denne bestemmelse, der, såfremt en anden medlemsstat anmoder om overgivelse af en udlænding med tidsubegrænset opholdstilladelse, der er bosat i den førstnævnte medlemsstat, med henblik på fuldbyrdelse af en frihedsstraf, som denne borger er idømt ved en endelig dom, dels ikke tillader en sådan overgivelse, dels blot fastsætter en forpligtelse for den førstnævnte medlemsstats judicielle myndigheder til at underrette den anden medlemsstats judicielle myndigheder om, at de er rede til at overtage denne straffuldbyrdelse, uden at den faktiske overtagelse af fuldbyrdelsen er garanteret på tidspunktet for afslaget på overgivelse, og uden at et sådant afslag endvidere kan anfægtes, såfremt denne overtagelse senere måtte vise sig umulig.
- 2) Bestemmelserne i rammeafgørelse 2002/584 har ikke direkte virkning. Den kompetente nationale domstol skal imidlertid — idet den tager national ret i dens helhed i betragtning og anvender de fortolkningsmetoder, der er anerkendt i denne ret — i videst muligt omfang fortolke de i hovedsagen omhandlede nationale bestemmelser i lyset af denne rammeafgørelses ordlyd og formål, hvilket i nærværende sag indebærer, at den fuldbyrdende medlemsstats judicielle myndigheder, såfremt der gives afslag på at fuldbyrde en europæisk arrestordre, som er udstedt med henblik på overgivelse af en person, der i den udstedende medlemsstat har været genstand for en endelig dom, hvorved han er pålagt en frihedsstraf, er forpligtede til selv at sikre, at den straf, som denne person er idømt, faktisk fuldbyrdes.
- 3) Artikel 4, nr. 6), i rammeafgørelse 2002/584 skal fortolkes således, at den ikke giver en medlemsstat ret til at afslå at fuldbyrde en europæisk arrestordre, som er udstedt med henblik på overgivelse af en person, som har været genstand for en endelig dom, hvorved han er idømt en frihedsstraf, alene fordi denne medlemsstat påtænker at indlede strafforfølgning af denne person vedrørende de samme forhold som dem, der lå til grund for den afsagte dom.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Domstolens dom (Ottende Afdeling) af 28. juni 2017 — Novartis Europharm Ltd mod Europa-Kommissionen og Teva Pharma BV (sag C-629/15 P) og Hospira UK Ltd (sag C-630/15 P)

(Forenede sager C-629/15 P og C-630/15 P) ⁽¹⁾

(Appel — humanmedicinske lægemidler — markedsføringstilladelse — forordning (EØF) nr. 2309/93 — den centraliserede procedure på EU-plan — videreudviklinger af et lægemiddel, der har været genstand for en markedsføringstilladelse for andre terapeutiske indikationer — særskilt markedsføringstilladelse og et nyt kommercielt navn — direktiv 2001/83/EF — artikel 6, stk. 1, andet afsnit, og artikel 10, stk. 1 — begrebet »samlet markedsføringstilladelse« — lovgivningsmæssig databeskyttelsesperiode)

(2017/C 283/05)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Novartis Europharm Ltd (ved advocaat C. Schoonderbeek)

De andre parter i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved K. Mifsud-Bonnici, A. Sipos og M. Šimerdová, som befuldmægtigede) og Teva Pharma BV (ved K. Bacon, QC, bemyndiget af solicitor M.C. Firth) (sag C-629/15 P) og Hospira UK Ltd (ved J. Stratford, QC, bemyndiget af solicitors E. Vickers og N. Stoaite) (sag C-630/15 P)

Konklusion

- 1) Appellerne i sagerne C-629/15 P og C-630/15 P forkastes.

- 2) Novartis Europharm Ltd bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen, Teva Pharma BV og Hospira UK Ltd afholdte omkostninger i sagerne C-629/15 P og C-630/15 P.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Domstolens dom (Store Afdeling) af 27. juni 2017 — Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania mod Ayuntamiento de Getafe (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid — Spanien)

(Sag C-74/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — artikel 107, stk. 1, TEUF — begrebet »statsstøtte« — begreberne »virksomhed« og »økonomisk aktivitet« — øvrige betingelser for anvendelse af artikel 107, stk. 1, TEUF — artikel 108, stk. 1 og 3, TEUF — begreberne »eksisterende støtte« og »ny støtte« — aftale af 3. januar 1979 indgået mellem Kongeriget Spanien og Den Hellige Stol — skat på byggeri, installationer og arbejder — fritagelse for den katolske kirkes ejendomme)

(2017/C 283/06)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado Contencioso-Administrativo n° 4 de Madrid

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Congregación de Escuelas Pías Provincia Betania

Sagsøgt: Ayuntamiento de Getafe

Konklusion

En skattefritagelse såsom den i hovedsagen omhandlede, der tilkommer en kongregation, som tilhører den katolske kirke, for arbejder, der udføres på en ejendom, hvorpå der udøves aktiviteter, som ikke udelukkende har et religiøst formål, kan falde ind under forbuddet i artikel 107, stk. 1, TEUF, såfremt og for så vidt som disse aktiviteter er økonomiske, hvilket det påhviler den forelæggende ret at efterprøve.

⁽¹⁾ EUT C 145 af 25.4.2016.

Domstolens dom (Tiende Afdeling) af 6. juli 2017 — Juan Moreno Marín, Maria Almudena Benavente Cardaba og Rodrigo Moreno Benavente mod Abadía Retuerta, SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Audiencia Provincial de Burgos — Spanien)

(Sag C-139/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — varemærker — direktiv 2008/95/EF — artikel 3, stk. 1, litra c) — det nationale ordmærke La Milla de Oro — registreringshindringer og ugyldighedsgrunde — tegn med geografisk oprindelse)

(2017/C 283/07)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Audiencia Provincial de Burgos

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Juan Moreno Marín, Maria Almudena Benavente Cardaba og Rodrigo Moreno Benavente

Sagsøgt: Abadía Retuerta, SA

Konklusion

- 1) Et tegn som »la Milla de Oro«, der henviser til en vares eller tjenesteydelses egenskab, som består i, at den kan findes i rigelige mængder på ét og samme sted med en høj grad af værdi og kvalitet, kan ikke udgøre en geografisk oprindelsesangivelse, eftersom dette tegn skal være ledsaget af et navn, der betegner et geografisk sted, for at det fysiske område, som associeres med en stærk koncentration af en vare eller tjenesteydelse med en høj grad af værdi og kvalitet, kan identificeres.
- 2) Artikel 3, stk. 1, litra c), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/95/EF af 22. oktober 2008 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varemærker skal fortolkes således, at et tegn som »la Milla de Oro«, der henviser til en vares eller tjenesteydelses egenskab, som består i, at den kan findes i rigelige mængder på ét og samme sted med en høj grad af værdi og kvalitet, muligvis ikke omfatter egenskaber, hvis anvendelse som varemærke udgør en ugyldighedsgrund som omhandlet i denne bestemmelse.

⁽¹⁾ EUT C 200 af 6.6.2016.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 6. juli 2017 — Toshiba Corporation mod Europa-Kommissionen

(Sag C-180/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — konkurrence — karteller — markedet for projekter angående gasisolerede koblingsanlæg — afgørelse truffet af Europa-Kommissionen som følge af Den Europæiske Unions Rets delvise annullation af den oprindelige beslutning — ændring af bøder — ret til forsvar — undladelse af at vedtage en ny klagepunktsmeddelelse — ligebehandling — joint ventureselskab — beregning af udgangsbetobet — graden af bidrag til overtrædelsen — endelig retskraft)

(2017/C 283/08)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: Toshiba Corporation (ved solicitor J.F. MacLennan, dikigoros S. Sakellariou, Rechtsanwalt A. Schulz og avocat J. Jourdan)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved N. Khan, som befuldmægtiget)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Toshiba Corp. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

**Domstolens dom (Første Afdeling) af 5. juli 2017 — Werner Fries mod Lufthansa CityLine GmbH
(anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesarbeitsgericht — Tyskland)**

(Sag C-190/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — lufttransport — forordning (EU) nr. 1178/2011 — punkt FCL.065, litra b), i bilag I — forbud mod, at indehavere af et pilotcertifikat, som er fyldt 65 år, må flyve som pilot på et luftfartøj i erhvervmæssig lufttransport — gyldighed — Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder — artikel 15 — erhvervsfrihed — artikel 21 — ligebehandling — forskelsbehandling på grund af alder — erhvervmæssig luftfarttransport — begreb)

(2017/C 283/09)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesarbeitsgericht

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Werner Fries

Sagsøgt: Lufthansa CityLine GmbH

Konklusion

- 1) *Undersøgelsen af det første og det andet spørgsmål har intet frembragt, der kan rejse tvivl om gyldigheden af punkt FCL.065, litra b), i bilag I til Kommissionens forordning (EU) nr. 1178/2011 af 3. november 2011 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyvebesætninger i civil luftfart i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008, henset til artikel 15, stk. 1, eller artikel 21, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.*
- 2) *Punkt FCL.065, litra b), i bilag I til forordning nr. 1178/2011 skal fortolkes således, at det ikke forbyder en indehaver af et pilotcertifikat, som er fyldt 65 år, at flyve som pilot på tomme flyvninger eller færgeflyvninger, der foretages som led i et luftfartselskabs erhvervsvirksomhed, på hvilke der hverken transporteres passagerer, gods eller post, eller at fungere som instruktør og/eller eksaminator om bord på et luftfartøj uden at indgå i flyvebesætningen.*

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

**Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 6. juli 2017 — Nerea SpA mod Regione Marche (anmodning om
præjudiciel afgørelse fra Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche — Italien)**

(Sag C-245/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — statsstøtte — forordning (EF) nr. 800/2008 — generel gruppefritagelse — anvendelsesområde — artikel 1, stk. 6, litra c) — artikel 1, stk. 7, litra c) — begrebet »kriseramt virksomhed« — begrebet »kollektiv insolvensbehandling« — selskab, der har modtaget statsstøtte i henhold til et regional operationelt program under Den Europæiske Fond for Regionaludvikling (EFRU), der efterfølgende underkastes en going concern-akkord — tilbagekaldelse af støtte — forpligtelse til at tilbagebetale det udbetalte forskud)

(2017/C 283/10)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Amministrativo Regionale per le Marche

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Nerea SpA

Sagsøgt: Regione Marche

Procesdeltager: Banca del Mezzogiorno — Mediocredito Centrale SpA

Konklusion

- 1) Artikel 1, stk. 7, litra c), i Kommissionens forordning (EF) nr. 800/2008 af 6. august 2008 om visse former for støttes forenelighed med fællesmarkedet i henhold til [artikel 107 TEUF og 108 TEUF] (Generel gruppefritagelsesforordning) skal fortolkes således, at begrebet »kollektiv insolvensbehandling mv.« omfatter alle de procedurer for kollektiv insolvensbehandling, der er fastsat i nationale regler, uanset om disse sidstnævnte indledes ex officio af de nationale administrative myndigheder eller domstole, eller om de indledes på den berørte virksomheds initiativ.
- 2) Artikel 1, stk. 7, litra c), i forordning nr. 800/2008 skal fortolkes således, at den omstændighed, at en virksomhed opfylder betingelserne for kollektiv insolvensbehandling mv. efter nationale regler, hvilket det tilkommer den nationale ret at fastslå, i sig selv udgør en hindring for, at der tildeles virksomheden en statsstøtte i henhold til nævnte forordning, eller, såfremt en sådan støtte allerede er blevet tildelt virksomheden, at den kunne tildeles i henhold til den pågældende forordning, såfremt disse betingelser var opfyldt på det tidspunkt, hvor den pågældende støtte blev tildelt. En støtte, der tildeles en virksomhed under overholdelse af forordning nr. 800/2008 og navnlig af dennes artikel 1, stk. 6, kan derimod ikke tilbagekaldes alene af den grund, at denne virksomhed har været underlagt kollektiv insolvensbehandling mv. efter det tidspunkt, hvor støtten blev tildelt virksomheden.

⁽¹⁾ EUT C 279 af 1.8.2016.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 6. juli 2017 — Glencore Agriculture Hungary Kft., tidligere Glencore Grain Hungary Kft. mod Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság — Ungarn)

(Sag C-254/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — det fælles merværdiafgiftssystem (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 183 — princip om afgiftens neutralitet — fradrag for indgående afgift — godtgørelse af overskydende moms — kontrolsag — bøde pålagt den afgiftspligtige person under en sådan kontrolsag — forlængelse af fristen for tilbagebetaling — udelukkelse af betaling af morarenter)

(2017/C 283/11)

Processprog: ungarsk

Den forelæggende ret

Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Glencore Agriculture Hungary Kft., tidligere Glencore Grain Hungary Kft.

Sagsøgt: Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatóság

Konklusion

EU-retten skal fortolkes således, at den er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, hvorefter datoen for tilbagebetaling af overskydende merværdiafgift i et tilfælde, hvor en sag om afgiftskontrol er indledt af myndigheden, og hvor den afgiftspligtige person er blevet pålagt en bøde for manglende samarbejde, kan udskydes, indtil rapporten for denne kontrol fremsendes til den afgiftspligtige person, og betaling af morarenter kan afvises, selv når afgiftskontrollens varighed er uforholdsmæssigt lang og ikke fuldt ud kan tilskrives den afgiftspligtige persons adfærd.

⁽¹⁾ EUT C 296 af 16.8.2016.

Domstolens dom (Første Afdeling) af 29. juni 2017 — »L.Č.« IK mod Valsts ieņēmumu dienests (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Augstākā tiesa — Letland)

(Sag C-288/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2006/112/EF — merværdiafgift (moms) — artikel 146, stk. 1, litra e) — fritagelse ved udførsel — tjenesteydelser, der er direkte knyttet til udførsel eller indførsel af varer — begreb)

(2017/C 283/12)

Processprog: lettisk

Den forelæggende ret

Augstākā tiesa

Parter i hovedsagen

Sagsøger: »L.Č.« IK

Sagsøgt: Valsts ieņēmumu dienests

Konklusion

Artikel 146, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/112 i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem skal fortolkes således, at den heri fastsatte fritagelse ikke finder anvendelse på en levering af tjenesteydelser som den i hovedsagen omhandlede vedrørende transport af varer til et tredjeland, når disse ydelser ikke leveres til afsenderen eller modtageren af disse varer.

⁽¹⁾ EUT C 260 af 18.7.2016.

Domstolens dom (Fjerde Afdeling) af 6. juli 2017 — Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG mod Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V. (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Bundesgerichtshof — Tyskland)

(Sag C-290/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — transport — fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Unionen — forordning (EF) nr. 1008/2008 — bestemmelser om prisfastsættelse — artikel 22, stk. 1 — artikel 23, stk. 1 — oplysninger, der kræves i forbindelse med præsentationen af de priser, som er tilgængelige for offentligheden — pligt til at angive det faktiske beløb for skatter, afgifter, tillæg eller gebyrer — fri prisfastsættelse — opkrævning af et ekspeditionsgebyr ved passagerens afbestilling af en flyreservation eller manglende fremmøde til boarding — forbrugerbeskyttelse)

(2017/C 283/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Air Berlin plc & Co. Luftverkehrs KG

Sagsøgt: Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände — Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

Konklusion

- 1) Artikel 23, stk. 1, tredje punktum, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1008/2008 om fælles regler for driften af lufttrafiktjenester i Fællesskabet skal fortolkes således, at luftfartsselskaber ved offentliggørelsen af deres flybilletpriser særskilt skal angive den faktiske størrelse af de i denne forordnings artikel 23, stk. 1, tredje punktum, litra b)-d), omhandlede skatter, lufthavnsgiffter og andre afgifter, tillæg eller gebyrer, som kunderne skal betale, og følgelig ikke må inddrage dem — end ikke delvis — i deres flybilletpriser i henhold til den nævnte forordnings artikel 23, stk. 1, tredje punktum, litra a).
- 2) Artikel 22, stk. 1, i forordning nr. 1008/2008 skal fortolkes således, at den ikke er til hinder for, at anvendelsen af en national lovgivning til gennemførelse af Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler kan føre til, at en klausul i almindelige forretningsbetingelser, i henhold til hvilken der af kunder, som ikke har benyttet en flybillet eller har afbestilt den, kan opkræves et særskilt ekspeditionsgebyr herfor, erklæres ugyldig.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 19.9.2016.

Domstolens dom (Niende Afdeling) af 6. juli 2017 — Marcu Dumitru mod Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Curtea de Apel București — Rumænien)

(Sag C-392/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — merværdiafgift (moms) — direktiv 2006/112/EF — artikel 199, stk. 1, litra c) — ingen momsregistrering — omvendt betalingspligt — det præjudicielle spørgsmåls hypotetiske karakter — afvisning af anmodningen om præjudiciel afgørelse)

(2017/C 283/14)

Processprog: rumænsk

Den forelæggende ret

Curtea de Apel București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Marcu Dumitru

Sagsøgte: Agenția Națională de Administrare Fiscală (ANAF) og Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice București

Konklusion

Anmodningen om præjudiciel afgørelse indgivet af Curtea de Apel București (appeldomstolen i Bukarest, Rumænien) afvises.

⁽¹⁾ EUT C 350 af 26.9.2016.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 28. juni 2017 — Georgios Leventis og Nikolaos Vafeias mod Malcon Navigation Co. Ltd og Brave Bulk Transport Ltd (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Areios Pagos — Grækenland)

(Sag C-436/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning (EF) nr. 44/2001 — artikel 23 — værnetingsklausul — værnetingsklausul i en aftale indgået mellem to selskaber — erstatningssøgsmål — solidarisk hæftelse for repræsentanterne for et af selskaberne for ulovlige handlinger — repræsentanterne kan ikke påberåbe sig klausulen)

(2017/C 283/15)

Processprog: græsk

Den forelæggende ret

Areios Pagos

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Georgios Leventis og Nikolaos Vafeias

Sagsøgte: Malcon Navigation Co. Ltd og Brave Bulk Transport Ltd

Konklusion

Artikel 23, stk. 1, i Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at en værnetingsklausul indsat i en aftale indgået mellem to selskaber ikke kan påberåbes af repræsentanterne for det ene selskab for at anfægte kompetencen for en ret til at påkende en erstatningssag med påstand om deres solidariske hæftelse for handlinger, der hævdes at være ulovlige, og som er begået under udøvelsen af deres hverv.

⁽¹⁾ EUT C 392 af 24.10.2016.

Domstolens kendelse (Femte Afdeling) af 22. juni 2017 — Fondul Proprietatea SA mod Complexul Energetic Oltenia SA (sag C-556/15) og SC Hidroelectrica SA (sag C-22/16) (anmodninger om præjudicielle afgørelser fra Curtea de Apel Craiova og Tribunalul București — Rumænien)

(Forenede sager C-556/15 og C-22/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — artikel 53, stk. 2, og artikel 94 i Domstolens procesreglement — statsstøtte — et overvejende offentligt ejet selskabs deltagelse i kapitalforhøjelse i et selskab, hvori staten er eneaktionær, eller i tilvejebringelse af selskabskapital i et statsejet handelsselskab — spørgsmål af hypotetisk karakter — manglende tilstrækkelig præcisering af den faktiske sammenhæng — åbenbart afvisningsgrundlag)

(2017/C 283/16)

Processprog: rumænsk

De forelæggende retter

Curtea de Apel Craiova og Tribunalul București

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fondul Proprietatea SA

Sagsøgte: Complexul Energetic Oltenia SA (sag C-556/15) og SC Hidroelectrica SA (sag C-22/16)

Konklusion

Anmodningerne om præjudicielle afgørelser indgivet af Curtea de Apel Craiova (appeldomstolen i Craiova, Rumænien) ved afgørelse af 13. oktober 2015 og af Tribunalul București (retten i første instans i Bukarest, Rumænien) ved afgørelse af 3. juli 2015 afvises.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.
EUT C 118 af 4.4.2016.

Domstolens kendelse (Ottende Afdeling) af 7. juni 2017 — Redpur GmbH mod Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) og Redwell Manufaktur GmbH

(Sag C-86/17 P) ⁽¹⁾

(Appel — artikel 181 i Domstolens procesreglement — EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af ordmærket Redpur — afslag på ansøgningen)

(2017/C 283/17)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Redpur GmbH (ved S. Schiller, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret og Redwell Manufaktur GmbH

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Redpur GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 213 af 3.7.2017.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 13. april 2017 —
Cresco Investigation GmbH mod Markus Achatzi**

(Sag C-193/17)

(2017/C 283/18)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Cresco Investigation GmbH

Sagsøgt: Markus Achatzi

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal EU-retten, navnlig artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 1 og 2, stk. 2, litra a), i direktiv 2000/78/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at den i en retssag mellem en arbejdstager og en arbejdsgiver i forbindelse med et privat ansættelsesforhold er til hinder for en national ordning, hvorefter langfredag kun for medlemmer af de protestantiske kirker med augsburgsk eller schweizisk trosbekendelse, den gammelkatolske kirke og den protestantisk-metodistiske kirke er en helligdag med en uafbrudt hviletid på mindst 24 timer, og hvor arbejdstageren i tilfælde af, at han arbejder trods helligdagshvilen, foruden kravet på vederlag for det arbejde, der udgår som følge af helligdagen, også har krav på vederlag for det præsterede arbejde, hvorimod andre arbejdstagere, som ikke er medlemmer af disse kirker, ikke har denne ret?
- 2) Skal EU-retten, navnlig artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 2, stk. 5, i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at den i det første spørgsmål beskrevne nationale ordning, som — i forhold til det samlede befolkningstal og flertallets tilhørsforhold til den romersk-katolske kirke — kun giver en forholdsvis lille gruppe af medlemmer af bestemte (andre) kirker rettigheder og krav, ikke berøres af dette direktiv, fordi der er tale om en foranstaltning, som i et demokratisk samfund er nødvendig for at beskytte andres rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig retten til frihed til religionsudøvelse?
- 3) Skal EU-retten, navnlig artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder, sammenholdt med artikel 7, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at den i det første spørgsmål beskrevne nationale ordning udgør en positiv og specifik foranstaltning til fordel for medlemmerne af de i det første spørgsmål nævnte kirker med henblik på at sikre disses fulde ligestilling i erhvervslivet, for at forhindre eller udligne ulemper for disse medlemmer på grund af religion, når de dermed indrømmes samme ret til religionsudøvelse i arbejdstiden på en for denne religion vigtig helligdag, som flertallet af arbejdstagerne i henhold til en anden national ordning ellers har, fordi helligdagene for den religion, som flertallet af arbejdstagerne bekender sig til, generelt er arbejdsfri?

Såfremt det bekræftes, at der foreligger en forskelsbehandling som omhandlet i artikel 2, stk. 2, litra a), i direktiv 2000/78/EF:

- 4) Skal EU-retten, navnlig artikel 21 i chartret om grundlæggende rettigheder sammenholdt med artikel 1, artikel 2, stk. 2, litra a), og artikel 7, stk. 1, i direktiv 2000/78/EF fortolkes således, at en privat arbejdsgiver, så længe lovgiver ikke har tilvejebragt en lovgivning, som ikke er udtryk for forskelsbehandling, skal indrømme alle arbejdstagere, uanset deres religiøse tilhørsforhold, de i det første spørgsmål beskrevne rettigheder og krav med hensyn til langfredag, eller skal den i det første spørgsmål nævnte nationale ordning ikke anvendes i sin helhed, således at de i det første spørgsmål beskrevne rettigheder og krav i forbindelse med langfredag ikke skal indrømmes nogen arbejdstager?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EF af 27.11.2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv (EFT L 303, s. 16).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 25. april 2017 —
Alexander Mölk mod Valentina Mölk**

(Sag C-214/17)

(2017/C 283/19)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Alexander Mölk

Sagsøgt: Valentina Mölk

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 4, stk. 3, sammenholdt med artikel 3 i Haagerprotokollen af 2007 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, fortolkes således, at en anmodning fra en bidragspligtig om nedsættelse af et retskraftigt fastsat underholdsbidrag som følge af ændrede indtægtsforhold ligeledes er undergivet loven i den stat, hvor den bidragsberettigede har sit sædvanlige opholdssted, såfremt det underholdsbidrag, der hidtil har skullet betales, i henhold til artikel 4, stk. 3, i Haagerprotokollen af 2007 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, efter dennes anmodning var blevet fastsat af retten i overensstemmelse med loven i den stat, hvor den bidragspligtige uændret har sit sædvanlige opholdssted?

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende:

2. Skal artikel 4, stk. 3, i Haagerprotokollen af 2007 om, hvilken lov der finder anvendelse på underholdspligt, fortolkes således, at den bidragsberettigede ligeledes har »indbragt sagen« for den kompetente myndighed i den stat, på hvis område den bidragspligtige har sit sædvanlige opholdssted, når den berettigede giver møde under en sag, som den bidragspligtige har indbragt for denne myndighed, i den forstand, hvori dette udtryk anvendes i artikel 5 i Rådets forordning (EF) nr. 4/2009 af 18. december 2008 om kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og samarbejde vedrørende underholdspligt⁽¹⁾, ved at fremsætte indsigelse under sagen?

⁽¹⁾ EUT L 7, s. 1.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 25. april 2017 —
Silvio Berlusconi og Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) mod Banca d'Italia og
Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)**

(Sag C-219/17)

(2017/C 283/20)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Silvio Berlusconi og Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Sagsøgte: Banca d'Italia og Istituto per la Vigilanza Sulle Assicurazioni (IVASS)

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 263, stk. 1, 2 og 5, sammenholdt med artikel 256, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde fortolkes således, at et søgsmål anlagt til prøvelse af retsakter om indledning, om bevisoptagelse og om ikke-bindende forslag, som vedtages af den kompetente nationale myndighed (som anført i denne kendelses præmis 1) inden for rammerne af en procedure, der er omfattet af artikel 22 og 23 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni, 2013 ⁽¹⁾, af artikel 1, stk. 5, artikel 4, stk. 1, litra c), og artikel 15 i Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 ⁽²⁾, af artikel 85, 86 og 87 i Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16. april 2014 ⁽³⁾ samt af artikel 19, 22 og 25 i Testo unico bancario italiano [den italienske konsoliderede banklov] henhører under Unionens retsinstansters kompetence eller under de nationale retsinstansters kompetence?
- 2) Kan det særligt fastslås, at Unionens retsinstanter har kompetence, når der mod sådanne akter ikke er anlagt et almindeligt søgsmål med påstand om annullation, men et søgsmål med påstand om ugyldighed som følge af en påstået tilsidesættelse af retskraften skabt ved Consiglio di Stato dom nr. 882/2016 af 3. marts 2016, fremsat som led i et opfyldelsessøgsmål i henhold til artikel 112ff. i Codice del processo amministrativo italiano [den italienske lov om forvaltningsprocedure] — dvs. inden for rammerne af en særlig national forvaltningsretlig ordning — hvis afgørelse forudsætter en fortolkning og identificering i henhold til national ret af de objektive grænser for retskraften skabt af denne dom?

-
- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26.6.2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF EØS-relevant tekst (EUT L 176, s. 338).
- ⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15.10.2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287, s. 63).
- ⁽³⁾ Den Europæiske Centralbanks forordning (EU) nr. 468/2014 af 16.4.2014 om fastlæggelse af en ramme for samarbejde inden for Den Fælles Tilsynsmekanisme mellem Den Europæiske Centralbank og de kompetente nationale myndigheder og med de udpegede nationale myndigheder (SSM-rammeforordningen) (ECB/2014/17) (EUT L 141, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Consiglio di Stato (Italien) den 8. maj 2017 —
Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA mod Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA m.
fl.**

(Sag C-242/17)

(2017/C 283/21)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Consiglio di Stato

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Legatoria Editoriale Giovanni Olivotto (LEGO) SpA

Sagsøgte: Gestore dei servizi energetici (GSE) SpA, Ministero dell'Ambiente e della Tutela del Territorio e del Mare, Ministero dello Sviluppo Economico og Ministero delle Politiche Agricole e Forestali

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er EU-retten, og i særdeleshed artikel 18, stk. 7, i direktiv 2009/28/EF ⁽¹⁾ sammenholdt med Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2011/438 af 19. juli 2011 ⁽²⁾, til hinder for en national lovgivning, såsom ministerielt dekret af 23. januar 2012, og især dekretets artikel 8 og 12, som pålægger andre og mere vidtgående specifikke byrder end dem, der påhviler aktører, som har tilsluttet sig en frivillig ordning, der har været genstand for en afgørelse, som Kommissionen har vedtaget i henhold til direktivets artikel 18, stk. 4?

- 2) Såfremt det foregående spørgsmål besvares benægtende, skal de økonomiske aktører, der indgår i produktets forsyningskæde — selv om der er tale om aktører, der alene handler som trader, dvs. som mellemmand uden fysisk rådighed over produktet — da betragtes som omfattet af de i spørgsmål a) omhandlede EU-retlige bestemmelser?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF af 23.4.2009 om fremme af anvendelsen af energi fra vedvarende energikilder og om ændring og senere ophævelse af direktiv 2001/77/EF og 2003/30/EF (EUT L 140, s. 16).
- ⁽²⁾ Kommissionens gennemførelsesafgørelse af 19.7.2011 om anerkendelse af ordningen »International Sustainability and Carbon Certification« til dokumentation af overensstemmelse med bæredygtighedskriterierne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/28/EF og 2009/30/EF (EUT L 190, s. 79).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hamburg (Tyskland) den 15. maj 2017 — Bernhard Schloesser og Petra Noll mod Société Air France SA

(Sag C-255/17)

(2017/C 283/22)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hamburg

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Bernhard Schloesser og Petra Noll

Sagsøgt: Société Air France SA

Præjudicielt spørgsmål

Har retten på det endelige bestemmelsessted kompetence i en sag, som støttes på forordning nr. 261/2004⁽¹⁾, og hvori der er nedlagt påstand om, at et luftfartsselskab skal betale en kompensation, når der på grundlag af en aftale, som er indgået med det transporterende luftfartsselskab, er tale om en forbindelse bestående af to delstrækninger, hvor passageren skal skifte fly, og der opstår en stor forsinkelse på den første delstrækning?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EØS-relevant tekst) — Erklæring fra Kommissionen (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgerichtshof (Østrig) den 15. maj 2017 — E.B. mod Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

(Sag C-258/17)

(2017/C 283/23)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Verwaltungsgerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: E.B.

Sagsøgt: Versicherungsanstalt öffentlich Bediensteter BVA

Præjudicielle spørgsmål

1) Er artikel 2 i Rådets direktiv 2000/78/EF af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv ⁽¹⁾ (herefter »direktivet«) til hinder for at opretholde den retsskabende virkning af en efter national ret retskraftig administrativ afgørelse inden for disciplinærretten for tjenestemænd (disciplinærafgørelse), hvorved der blev fastsat en pensionering af tjenestemanden med nedsat pension, når

EU-retlige bestemmelser, navnlig direktivet, endnu ikke fandt anvendelse på den nævnte administrative afgørelse på tidspunktet for dens vedtagelse, men

en (tænkt) tilsvarende afgørelse ville være i strid med direktivet, hvis den blev vedtaget inden for dettes anvendelsesområde *ratione temporis*?

2) I bekræftende fald, er det for at tilvejebringe en tilstand uden forskelsbehandling

a) set fra et EU-retligt synspunkt nødvendigt med hensyn til beregningen af pensionen at stille tjenestemanden på samme måde, som hvis han i perioden mellem den administrative afgørelses ikrafttræden og hans lovbestemte pensionsalders indtræden ikke havde været på pension, men derimod i aktiv tjeneste, eller er det

b) til dette formål tilstrækkeligt at anerkende den fulde pension, som den pågældende er berettiget til som følge af pensioneringen på det i den administrative afgørelse nævnte tidspunkt, som rimelig?

3) Afhænger besvarelsen af det andet spørgsmål af, om tjenestemanden aktivt har tilstræbt en faktisk optagelse af en aktiv gerning i forbundsstatens tjeneste før pensionsalderens indtræden?

4) Såfremt det (eventuelt også afhængigt af de i det tredje spørgsmål nævnte omstændigheder) anses for tilstrækkeligt at annullere den procentvise nedsættelse af pensionen:

Kan direktivets forbud mod forskelsbehandling begrunde at dette har forrang frem for modstridende nationale bestemmelser, som skal følges af en national dommer ved beregningen af pensionen, også for de optjeningsperioder, som ligger før det tidspunkt, hvor direktivet blev direkte anvendeligt i national ret?

5) Såfremt det fjerde spørgsmål besvares bekræftende: Hvilket tidspunkt refererer en sådan »tilbagevirkende kraft« til?

⁽¹⁾ EFT L 303, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Finanzgericht Münster (Tyskland) den 17. maj 2017 — Harry Mensing mod Finanzamt Hamm

(Sag C-264/17)

(2017/C 283/24)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Finanzgericht Münster

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Harry Mensing

Sagsøgt: Finanzamt Hamm

Præjudicielle spørgsmål

1) Skal artikel 316, stk. 1, litra b), i Rådets direktiv 2006/112/EF af 28. november 2006 om det fælles merværdiafgiftssystem ⁽¹⁾ (herefter »momsdirektivet«) fortolkes således, at afgiftspligtige videreforhandlere også kan anvende fortjenstmargenordningen på leveringer af kunstgenstande, der er blevet leveret til dem inden for Fællesskabet af kunstneren eller af dennes retssuccessor, idet der ikke er tale om de i momsdirektivets artikel 314 anførte personer?

- 2) Såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende: Kræver momsdirektivets artikel 322, litra b), at videreforhandleren nægtes ret til fradrag af afgift, der skal betales ved erhvervelse af kunstgenstande inden for Fællesskabet, selv om der ikke findes en national bestemmelse, der indeholder en tilsvarende regel?

(¹) EUT L 347, s. 1.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberlandesgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17. maj 2017 — Rhein-Sieg-Kreis mod Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH og BVR Busverkehr Rheinland GmbH

(Sag C-266/17)

(2017/C 283/25)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberlandesgericht Düsseldorf

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Rhein-Sieg-Kreis

Sagsøgt: Verkehrsbetrieb Hüttebräucker GmbH og BVR Busverkehr Rheinland GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Finder artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 (¹) anvendelse på kontrakter, som ikke er kontrakter, der som omhandlet i artikel 5, stk. 1, første punktum, i forordning (EF) nr. 1370/2007 er udformet som koncessionskontrakter om tjenesteydelser som defineret i direktiv 2004/17/EF (²) eller 2004/18/EF (³)?

Såfremt det første præjudicielle spørgsmål besvares bekræftende:

- 2) Er det, når en enkelt kompetent myndighed i medfør af artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 indgår en kontrakt om offentlig trafikbetjening med en intern operatør uden forudgående udbud, til hinder for denne myndigheds fælles kontrol sammen med den interne operatørs øvrige selskabsdeltagere, når beføjelsen til at gribe ind i offentlig personbefordring inden for et bestemt geografisk område [artikel 2, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 1370/2007] er opdelt mellem den enkelte kompetente myndighed og en gruppe af myndigheder, som varetager integreret offentlige personbefordring, eksempelvis ved at beføjelsen til at indgå kontrakter om offentlig trafikbetjening med en intern operatør forbliver hos den enkelte kompetente myndighed, hvorimod takstopgaven overdrages til en sammenslutning, til hvilken foruden den enkelte myndighed også andre kompetente myndigheder i disses geografiske områder hører?
- 3) Er det, når en enkelt kompetent myndighed i medfør af artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 indgår en kontrakt om offentlig trafikbetjening med en intern operatør uden forudgående udbud, til hinder for denne myndigheds fælles kontrol sammen med den interne operatørs øvrige selskabsdeltagere, når det ifølge denne interne operatørs vedtægter i forbindelse med beslutninger om indgåelse, ændring eller ophør af en kontrakt om offentlig trafikbetjening i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 alene er den selskabsdeltager, som selv eller hvis indirekte eller direkte ejer indgår en kontrakt om offentlig trafikbetjening i henhold til artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 med den interne operatør, der er stemmeberettiget?
- 4) Tillader artikel 5, stk. 2, andet punktum, litra b), i forordning (EF) nr. 1370/2007, at den interne operatør også driver offentlig personbefordring for andre kompetente lokale myndigheder inden for det geografiske område, der henhører under disse (inklusive de udgående linjer eller andre underordnede elementer af denne virksomhed, der strækker sig ind på tilstødende kompetente lokale myndigheds områder), når denne personbefordringstjeneste ikke er tildelt efter en udbudsprocedure?
- 5) Tillader artikel 5, stk. 2, andet punktum, litra b), i forordning (EF) nr. 1370/2007, at den interne operatør uden for det geografiske område, der henhører under den pågældende operatørs ordregivende myndighed, udfører offentlig personbefordring for andre ansvarlige enheder på grundlag af kontrakter om trafikbetjening, som er omfattet af overgangsbestemmelsen i artikel 8, stk. 3, i forordning (EF) nr. 1370/2007?

6) Hvornår skal betingelserne i artikel 5, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1370/2007 være opfyldt?

- ⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1370/2007 af 23.10.2007 om offentlig personbefordring med jernbane og ad vej og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 1191/69 og (EØF) nr. 1107/70 (EUT L 315, s. 1).
- ⁽²⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/17/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af kontrakter inden for vand- og energiforsyning, transport samt posttjenester (»forsyningsvirksomhedsdirektivet«) (EUT L 134, s. 1).
- ⁽³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv Nr. 2004/18/EF af 31.3.2004 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige vareindkøbskontrakter, offentlige tjenesteydelseskontrakter og offentlige bygge- og anlægskontrakter (EUT L 134, s. 114).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 18. maj 2017 — Herbert Blesgen mod TUIfly GmbH

(Sag C-283/17)

(2017/C 283/26)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Herbert Blesgen

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygemeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 2) Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse (»vild strejke«) en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
- 3) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangplan?
- 4) Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgås eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 18. maj 2017 — Simone Künnecke m.fl. mod TUIfly GmbH

(Sag C-284/17)

(2017/C 283/27)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Simone Künnecke, Thomas Küther, Antonia Künnecke og Moritz Künnecke

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygemeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse («vild strejke») en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
3. Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangspan?
4. Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgås eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 18. maj 2017 — Marta Gentile og Marcel Gentile mod TUIfly GmbH

(Sag C-285/17)

(2017/C 283/28)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Marta Gentile og Marcel Gentile

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygdommeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse («vild strejke») en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
3. Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangsplán?
4. Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgås eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 18. maj 2017 — Gabriele Ossenbeck mod TUIfly GmbH**(Sag C-286/17)**

(2017/C 283/29)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Amtsgericht Hannover

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Gabriele Ossenbeck

Sagsøgt: TUIfly GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Udgør fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af sygdommeldinger en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004 ⁽¹⁾? Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
2. Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende: Udgør det spontane fravær af en væsentlig del af det for gennemførelsen af flyvninger nødvendige personale hos det transporterende luftfartsselskab på grund af en arbejdsretligt og overenskomstretligt ulovlig arbejdsnedlæggelse («vild strejke») en usædvanlig omstændighed som omhandlet i artikel 5, stk. 3, i forordning (EF) nr. 261/2004? Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Hvor høj skal fraværsandelen være, for at det kan lægges til grund, at der foreligger en sådan omstændighed?
3. Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal den usædvanlige omstændighed have foreligget for selve den aflyste flyvning, eller er det transporterende luftfartsselskab berettiget til ud fra driftsøkonomiske overvejelser at opstille en ny afgangsplán?

4. Såfremt det første eller det andet spørgsmål besvares bekræftende: Er det afgørende, om den usædvanlige omstændighed kunne undgås eller om følgerne af den usædvanlige omstændigheds indtræden kunne undgås?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 261/2004 af 11.2.2004 om fælles bestemmelser om kompensation og bistand til luftfartspassagerer ved boardingafvisning og ved aflysning eller lange forsinkelser og om ophævelse af forordning (EØF) nr. 295/91 (EUT L 46, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 29. maj 2017 —
Den Helleniske Republik mod Leo Kuhn**

(Sag C-308/17)

(2017/C 283/30)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøgt og revisionsappellant: Den Helleniske Republik

Sagsøger og revisionsappelindstævnt: Leo Kuhn

Præjudicielle spørgsmål

Skal artikel 7, nr. 1), litra a), i forordning nr. 1215/2012 ⁽¹⁾ fortolkes således,

- 1) at opfyldelsesstedet i den forstand, hvori ordet er anvendt i denne bestemmelse, også i et tilfælde, hvor en fordring — som her — flere gange er overdraget ved en aftale, retter sig efter den først indgåede aftale?
- 2) at det faktiske opfyldelsessted, såfremt der gøres et krav gældende om overholdelse af betingelserne for statsobligationer som dem, der konkret er udstedt af Den Helleniske Republik, eller om erstatning for misligholdelse af dette krav, kan fastsættes allerede ved, at renter fra disse statsobligationer er indsat på en konto tilhørende indehaveren af et indenlandsk værdipapirdepot?
- 3) at det forhold, at der ved den først indgåede aftale er fastsat et »retligt« opfyldelsessted som omhandlet i forordningens artikel 7, nr. 1), litra a), er til hinder for at antage, at en efterfølgende faktisk opfyldelse af en aftale skaber et — yderligere — opfyldelsessted i denne bestemmelses forstand?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1215/2012 af 12.12.2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EUT L 351, s. 1).

**Appel iværksat den 6. juni 2017 af HB m.fl. til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den
5. april 2017 i sag T-361/14, HB m.fl. mod Europa-Kommissionen**

(Sag C-336/17 P)

(2017/C 283/31)

Processprog: tysk

Parter

Appellanter: HB m.fl. (ved Rechtsanwalt Dr. P. Brockmann)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

1. Den dom, der er afsagt af Den Europæiske Unions Ret i sag T-361/14, HB m.fl. mod Kommissionen af 5. april 2017, hvorved Kommissionen blev frifundet og appellanterne tilpligtedes at betale sagsomkostningerne, ophæves, og sagen hjemvises til Den Europæiske Unions Ret med henblik på, at den mundtlige høring kan gentages.
2. Subsidiært træffer Domstolen selv afgørelse i sagen, hvis den anser denne for at være tilstrækkeligt oplyst, og stadfæster, at de psykologiske samspil mellem menneske og dyr ligger inden for Unionens kompetence.
3. Europa-Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagsomkostningerne.

Anbringender og væsentligste argumenter

Første appelanbringende: procedurefejl som følge af tilsidesættelse af retten til at blive hørt, derved at:

- appellanternes advokat og dommerne ikke blev underrettet om, at den første appellant var fremmødt rettidigt til den mundtlige høring den 27. september 2016, derved at en medarbejder ved Retten forbød sagsøgerens mindreårige datter at få adgang til retssalen, fordi hendes børnepasser var forsinket, derved at appellanten følgelig blev nægtet adgang til retssalen og derved, at oplysningen om appellants tilstedeværelse i modsætning til den pågældende ansattes oplysninger hverken blev formidlet videre til dommerne eller appellanternes advokat,
- de andre appellanter heller ikke blev underrettet om, at de i retssalen aktivt skulle give sig til kende for at blive bemærket, for så vidt som disse var mødt frem før retsforhandlingerne gik i gang, men imidlertid efter det tidspunkt, der var angivet i indkaldelsen,

hvorved den høring af parterne, der var blevet anmodet om skriftlig, blev forhindret, hvilket efter appellanternes opfattelse nødvendigvis førte til en urigtig retlig vurdering, nemlig at søgsmålet var ugrundet.

Andet appelanbringende: rettergangsfejl som følge af bedømmelsen af bevismagten af et bevis, inden der gives tilladelse til fremlæggelse af dette, derved at:

- samtlige beviser, der blev tilbudt fremlagt, ubegrundet og med urette blev afvist,
- der særligt i forbindelse med tværfaglige spørgsmål ikke blev givet tilladelse til forklaringer fra sagkyndige,
- der ikke blev stillet skriftlige eller mundtlige spørgsmål til parterne,

hvilket efter appellanternes opfattelse nødvendigvis førte til en urigtig retlig vurdering, nemlig at søgsmålet var ugrundet.

Tredje appelanbringende: såfremt Domstolen anerkender, at etik under alle omstændigheder er et spørgsmål, der vedrører menneskerettighederne, og udgør et vigtigt integrationskrav, vil en afgørelse om sagens realitet kunne træffes på grundlag af sagsakterne.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Landgericht Köln (Tyskland) den 7. juni 2017 —
Verein für lauterer Wettbewerb e.V. mod Princesport GmbH**

(Sag C-339/17)

(2017/C 283/32)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Landgericht Köln

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Verein für lauterer Wettbewerb e.V.

Sagsøgt: Princesport GmbH

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 7, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1007/2011⁽¹⁾ fortolkes således, at det er obligatorisk at præcisere, at der er tale om et rent tekstilprodukt, der udelukkende er fremstillet af samme fiber?
- 2) Er det obligatorisk at anvende en af de tre tilføjelser, der er nævnt i artikel 7 i forordning (EU) nr. 1007/2011, »100 %«, »ren« eller »hel-«, eller er der blot tale om en valgmulighed for sådanne produkter, men ikke om en forpligtelse?
- 3) Gælder forpligtelsen i henhold til artikel 9, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1007/2011 til at etikettere eller mærke tekstilprodukter med betegnelsen og vægtprocenten for alle indeholdte fibre også for rene [org. s. 3] tekstilprodukter som dem, der er omfattet af artikel 7 i forordning (EU) nr. 1007/2011?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1007/2011 af 27.9.2011 om tekstilfiberbetegnelser og tilknyttet etikettering og mærkning af tekstilprodukters fibersammensætning og om ophævelse af Rådets direktiv 73/44/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/73/EF og 2008/121/EF (EUT L 272, s. 1).

Appel iværksat den 13. juni 2017 af Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA og Novapet SA til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 5. april 2017 i sag T-422/13, Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME) m.fl. mod Rådet for Den Europæiske Union

(Sag C-363/17 P)

(2017/C 283/33)

Processprog: engelsk

Parter

Appellanter: Equipolymers Srl, M&G Polimeri Italia SpA og Novapet SA (ved avocat L. Ruessmann og solicitor J. Beck)

De andre parter i appelsagen: Committee of Polyethylene Terephthalate (PET) Manufacturers in Europe (CPME), Cepsa Química SA, Indorama Ventures Poland sp. z o.o., Lotte Chemical UK Ltd, Ottana Polimeri Srl, UAB Indorama Polymers Europe, UAB Neo Group, UAB Orion Global pet, Rådet for Den Europæiske Union og Europa-Kommissionen

Appellanterne har nedlagt følgende påstande

- Appellen antages til realitetsbehandling, og appellanterne gives medhold.
- Rettens dom ophæves, for så vidt som den frifinder Rådet for påstanden om erstatning.
- Der træffes afgørelse om erstatningskravets realitet, og appellanterne tilkendes den krævede erstatning, eller sagen hjemvises til Retten til realitetsafgørelse om påstanden om erstatning.
- Rådet tilpligtes at betale appellanternes sagsomkostninger.

Anbringender og væsentligste argumenter

Retten anvendte og gengav de beviser, som appellanten havde påberåbt sig, urigtigt, da den fastslog, at der ikke forelå nogen årsagsforbindelse mellem den ulovlige vedtagelse af afgørelse 2013/226⁽¹⁾ og de tab, som appellerterne havde lidt (den appellerede doms præmis 155-197, herunder især præmis 187-189).

⁽¹⁾ Rådets gennemførelsesforordning 2013/226/EU af 21.5.2013 som forkaster forslag til Rådets gennemførelsesforordning om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand efter en udløbsundersøgelse i henhold til artikel 11, stk. 2, i forordning (EF) nr. 1225/2009, og om afslutning af udløbsundersøgelsen vedrørende importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indonesien og Malaysia, for så vidt som at forslaget indfører en endelig antidumpingtold på importen af visse typer polyethylenterephthalat med oprindelse i Indien, Taiwan og Thailand (EUT 2013, L 136, s. 12).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunal de grande instance de Bobigny (Frankrig) den 19. juni 2017 — Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC) mod Vueling Airlines S.A.

(Sag C-370/17)

(2017/C 283/34)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Tribunal de grande instance de Bobigny

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Caisse de retraite du personnel navigant professionnel de l'aéronautique civile (CRPNPAC)

Sagsøgt: Vueling Airlines S.A.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er den virkning, som er knyttet til den E 101-attest, der i henhold til artikel 11, stk. 1, og artikel 12a, stk. 1, litra a), i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 af 14. juni 1971 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet⁽¹⁾, der er udstedt af den institution, der er udpeget af den medlemsstat, hvis social sikringslovgivning gælder for arbejdstageren, fortsat bindende, selv om E 101-attesten er opnået ved påvist svig, som er endeligt fastlagt af en myndighed eller ret i den medlemsstat, hvor arbejdstageren udøver eller skal udøve sin virksomhed?
- 2) Såfremt dette spørgsmål besvare bekræftende, er udstedelsen af en E 101-attest da til hinder for, at personer, som har lidt skade som følge af den adfærd, som arbejdsgiveren, der har begået svig, er skyld i, opnår erstatning herfor, uden at arbejdstagernes tilknytning til den sociale sikringsordning, som er udpeget i E 101-attesten, anfægtes ved det erstatnings spørgsmål, der er anlagt mod arbejdsgiveren?

⁽¹⁾ EFT L 74, s. 1

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 22. juni 2017 — The Minister for Justice and Equality Ireland and the Attorney General mod Arkadiusz Piotr Lipinski

(Sag C-376/17)

(2017/C 283/35)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: The Minister for Justice and Equality Ireland and the Attorney General

Sagsøgt: Arkadiusz Piotr Lipinski

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når en person er idømt en straf ved en kompetent ret i en medlemsstat, og den oprindelige straf, som han er idømt, ændres under appelsagen, og denne straf (som ændret under appelsagen) efterfølgende både udsættes og genudløses efter annullation af den pågældende udsættelse, bør ordet »retssagen« som anvendt i rammeafgørelsens artikel ⁽¹⁾ 4a da fortolkes som:
 - a) en henvisning udelukkende til den sag, der førte til konklusionen om skyld og idømmelsen af den oprindelige straf (herefter »den oprindelige straf«), eller
 - b) en henvisning til litra a) ovenfor og/eller nogen af eller alle de følgende:
 - i) enhver appelsag, der kommer efter litra a), og hvorved den oprindelige straf ændres under appelsagen (herefter »den ændrede straf«)
 - ii) sagen, der fører til den efterfølgende udsættelse af den ændrede straf (eller en del heraf)
 - iii) sagen, der fører til ophævelse af udsættelsen af den ændrede straf (eller en del heraf)?
- 2) Såfremt ordet »retssag« skal fortolkes som en henvisning til eller som omfattende enhver appelsag, der fører til den ændrede straf, er det forhold, at der ikke er en henvisning til, at den person, der ønskes overgivet, fik underretning om og var repræsenteret under den pågældende appelsag, ødelæggende for gyldigheden af den europæiske arrestordre, uagtet at det som følge af yderligere oplysninger, der er fremkommet under sagen i den anmodede stat, er blevet åbenbart, at den berørte person faktisk fik underretning om og var repræsenteret under appelsagen?

⁽¹⁾ Rådets rammeafgørelse af 13.6.2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190, s. 1)

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supreme Court (Irland) den 22. juni 2017 —
Minister for Justice and Equality og The Commissioner of the Garda Síochána mod Workplace
Relations Commission**

(Sag C-378/17)

(2017/C 283/36)

Processprog: engelsk

Den forelæggende ret

Supreme Court

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Minister for Justice and Equality og The Commissioner of the Garda Síochána

Sagsøgt: Workplace Relations Commission

Præjudicielle spørgsmål

Når

- a) et ved oprettet ved lov nationalt organ, og som har fået tildelt en generel kompetence til bl.a. at sikre håndhævelse af EU-retten på et bestemt område, og

- b) national ret foreskriver, at et sådant organ ikke har kompetence inden for en begrænset kategori af sager, hvor et effektivt retsmiddel indebærer, at national lovgivning ikke finder anvendelse på grundlag af national ret eller EU-retten, og
- c) passende nationale retter har kompetence til at afsige enhver passende kendelse, hvorefter national lovgivning ikke finder anvendelse, hvilket er påkrævet for at sikre overholdelse af den pågældende EU-retlige foranstaltning, har kompetence til at behandle sager, hvori et sådant retsmiddel er nødvendigt, har kompetence i sådanne sager til at foranstalte ethvert retsmiddel krævet i EU-retten, og hvor det af retterne foranstaltede retsmiddel i overensstemmelse med Domstolens praksis er blevet bedømt som værende i overensstemmelse med ækvivalens- og effektivitetsprincippet

skal det ved lov oprettede organ da ikke desto mindre anses for at have kompetence til at behandle en klage over, at national lovgivning tilsidesætter relevant EU-ret, og hvis klagen tages til følge, undlade at anvende lovgivningen, uanset at national ret i alle sager, der vedrører anfægtelser af lovgivningens gyldighed af en grund, og som kræver, at lovgivningen ikke skal anvendes, tildeler kompetencen til en ret, der er oprettet i henhold til forfatningen, snarere end til det pågældende organ?

Sag anlagt den 26. juni 2017 — Europa-Kommissionen mod Republikken Kroatien

(Sag C-381/17)

(2017/C 283/37)

Processprog: kroatisk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Mataija, T. Scharf og G. von Rintelen, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Republikken Kroatien

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at Republikken Kroatien har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 42, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT 2014, L 60, s. 34), idet det ikke har vedtaget de love og administrative bestemmelser, der er nødvendige for at efterkomme direktivet inden den 21. marts 2016, eller under alle omstændigheder ikke har anmeldt disse bestemmelser til Kommissionen.
- Republikken Kroatien pålægges i henhold til artikel 260, stk. 3, TEUF en tvangsbøde på 9 865,40 EUR pr. dag regnet fra tidspunktet for afsigelsen af den dom, hvori tilsidesættelsen af pligten til at meddele gennemførelsesforanstaltningerne til det pågældende direktiv fastslås.
- Republikken Kroatien tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Republikken Kroatien har tilsidesat sin forpligtelse til at meddele gennemførelsesforanstaltningerne til direktiv 2014/17/EU inden for den frist, der er fastsat i direktivets artikel 42, stk. 1.

Kendelse afsagt af Formanden for Domstolens Første Afdeling den 18. maj 2017 — Agenzia delle Entrate — Direzione Regionale Lombardia Ufficio Contenzioso mod H3G SpA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Commissione Tributaria Regionale di Milano — Italien)

(Sag C-202/15) ⁽¹⁾

(2017/C 283/38)

Processprog: italiensk

Formanden for Første Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 262 af 10.8.2015.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 2. maj 2017 — María Assumpció Martínez Roges mod José Antonio García Sánchez (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Letrado de la Administración de Justicia del Juzgado de Violencia sobre la Mujer Único de Terrassa — Spanien)

(Sag C-609/15) ⁽¹⁾

(2017/C 283/39)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 1.2.2016.

Kendelse afsagt af formanden for Domstolens Fjerde Afdeling den 19. maj 2017 — État belge mod Max-Manuel Nianga (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Conseil d'État — Belgien)

(Sag C-199/16) ⁽¹⁾

(2017/C 283/40)

Processprog: fransk

Formanden for Fjerde Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Kendelse afsagt af Domstolens præsident den 26. april 2017 — Dragados SA mod Cabildo Insular de Tenerife (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Juzgado de lo Contencioso-Administrativo n° 1 — Santa Cruz de Tenerife — Spanien)

(Sag C-324/16) ⁽¹⁾

(2017/C 283/41)

Processprog: spansk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 305 af 22.8.2016.

Kendelse afsagt af Domstolens den 18. maj 2017 — Green Yellow Canet en Roussillon SNC (sag C-583/16) og Green Yellow Hyères Sup SNC (sag C-584/16) mod Enedis, SA, procesdeltager: Axa Corporate Solutions Assurances SA (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Versailles — Frankrig)

(Sag C-583/16) ⁽¹⁾

(2017/C 283/42)

Processprog: fransk

Domstolens præsident har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 38 af 6.2.2017.

RET TEN

Rettens dom af 13. juli 2017 — Rosenich mod EUIPO

(Sag T-527/14) ⁽¹⁾

(Det indre marked — afgørelse fra EUIPO om afslag på en ansøgning om opførelse på listen over godkendte mødeberettigede — betingelse om, at der findes et forretningssted i Unionen — artikel 93, stk. 2, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fri udveksling af tjenesteydelser — EØS-aftalens artikel 36 — overensstemmende fortolkning)

(2017/C 283/43)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Paul Rosenich (Triesenberg, Liechtenstein) (ved advokaterne A. von Mühlendahl og C. Eckhartt)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (først ved G. Schneider, derefter ved D. Walicka, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål til prøvelse af afgørelse truffet den 29. april 2014 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 2063/-4) vedrørende EUIPO's afslag på at opføre sagsøgeren på den liste over godkendte mødeberettigede, der er omhandlet i artikel 93 i Rådets forordning (EF) nr. 207/2009 af 26. februar 2009 om EU-varemærker (EUT 2009, L 78, s. 1).

Konklusion

- 1) Den afgørelse, der blev truffet af Fjerde Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) den 29. april 2014 (sag R 2063/2012-4), annulleres.
- 2) Den afgørelse, der blev truffet af direktøren for afdelingen »Støtte til kerneaktiviteter« ved EUIPO den 7. september 2012, annulleres.
- 3) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 462 af 22.12.2014.

Rettens dom af 19. juli 2017 — Combaro mod Kommissionen

(Sag T-752/14) ⁽¹⁾

(Toldunion — associeringsaftale mellem Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og Republikken Letland — artikel 239 i forordning (EØF) nr. 2913/92 — godtgørelse af og fritagelse for importafgifter — indførsel af linnedstof fra Letland — billighedsklausul — særlig situation — urigtigheder eller åbenbar forsømmelighed — Kommissionens afgørelse, som fastslår, at der ikke er grundlag for fritagelse for importafgifter)

(2017/C 283/44)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Combaro SA (Lausanne, Schweiz) (ved advokat D. Ehle)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Caeiros og B.-R. Killmann, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Et søgsmål anlagt i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse C(2014) 4908 final af 16. juli 2014 om afslag på sagsøgerens anmodning om fritagelse for importafgifter for et beløb på 461 415,12 EUR.

Konklusion

- 1) Kommissionens afgørelse C(2014) 4908 final af 16. juli 2014 om afslag på Combaro SA's anmodning om fritagelse for indførselsafgifter for et beløb på 461 415,12 EUR annulleres.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler Combaros omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 34 af 2.2.2015.

Rettens dom af 13. juli 2017 — Boomkwekerij van Rijn de Bruyn mod CPVO — Artevos (Oksana)

(Sag T-767/14) ⁽¹⁾

(Plantenyheder — EF-sortsbeskyttelse — ansøgning om EF-sortsbeskyttelse for pæresorten Oksana — indsigelser — afslag på ansøgningen fra appelkammeret ved CPVO — artikel 10 i forordning (EF) nr. 2100/94 — Nyhed vedrørende den kandidierende plantesort — manglende beviser)

(2017/C 283/45)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn BV (Uden, Nederlandene) (ved advokat P. Jonker)

Sagsøgt: EF-Sortsmyndigheden (CPVO) (ved F. Mattina, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved CPVO og intervenient ved Retten: Artevos GmbH (Karlsruhe, Tyskland) (ved advokaterne G. Würtenberger og W.R. Kunze samt solicitor B. Schnell)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved CPVO: Dachverband Kulturpflanzen- und Nutztiervielfalt eV (Bielefeld, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 2. juli 2014 af Appelkammeret ved CPVO (sag A 007/2013) vedrørende meddelelse af EF-sortsbeskyttelse for pæresorten Oksana.

Konklusion

- 1) EF-Sortsmyndigheden frifindes.
- 2) Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn BV betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 46 af 9.2.2015.

Rettens dom af 14. juli 2017 — Certified Angus Beef mod EUIPO — Certified Australian Angus Beef (CERTIFIED AUSTRALIAN ANGUS BEEF)

(Sag T-55/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket CERTIFIED AUSTRALIAN ANGUS BEEF — de ældre vitterlig kendte figur- og ordmærker SINCE 1978 CERTIFIED ANGUS BEEF BRAND og CERTIFIED ANGUS BEEF BRAND — relativ registreringshindring — ingen lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 283/46)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Certified Angus Beef LLC (Wooster, Ohio, De Forenede Stater) (ved barrister C. Aikens)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Fischer og A. Söder, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Certified Australian Angus Beef Pty Ltd (Surrey Hills, Australien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 30. oktober 2014 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 662/2014-4) vedrørende en indsigelsessag mellem Certified Angus Beef og Certified Australian Angus Beef.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Certified Angus Beef LLC betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 107 af 30.3.2015.

Rettens dom af 13. juli 2017 — Talanton mod Kommissionen

(Sag T-65/15) ⁽¹⁾

(Voldgiftsbestemmelse — Pocemon-kontrakt — det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013) — støtteberettigede omkostninger — tilbagebetaling af udbetalte beløb — misbrug af rettighederne i henhold til kontrakten — princippet om god tro — berettiget forventning — bevisbyrde — modkrav)

(2017/C 283/47)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Talanton AE — Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon (Palaio Faliro, Grækenland) (ved advokat K. Damis)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved R. Lyal, som befuldmægtiget, bistået af advokaterne L. Athanassiou og G. Gerapetritis)

Sagens genstand

Dels et søgsmål i henhold til artikel 272 TEUF med påstand om, at det fastslås, at de udgifter, som sagsøgeren har opgivet i forbindelse med tilkudsaftale nr. 216088 om gennemførelse af projektet »Point-of-care monitoring and diagnostics for autoimmune diseases«, der er indgået som led i det syvende rammeprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (2007-2013), var støtteberettigede, og at Kommissionen ved at anmode om tilbagebetaling af 273 289,63 EUR i henhold til tilkudsaftalen tilsidesatte sine kontraktlige forpligtelser, dels et modkrav om, at sagsøgeren tilpligtes at tilbagebetale 253 289,63 EUR samt renter og fratrukket efterfølgende betalinger.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Talanton AE — Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon tilbagebetaler Europa-Kommissionen 253 289,63 EUR, som er udbetalt i henhold til tilkudsaftale nr. 216088 om gennemførelse af projektet »Point-of-care monitoring and diagnostics for autoimmune diseases«, samt morarenter på 3,55 % regnet fra den 27. januar 2015 og fratrukket 5 000 EUR, der er udbetalt til Europa-Kommissionen den 4. maj 2015, som først modregnes i morarenterne og derefter i hovedstolen.
- 3) Talanton — Symvouleftiki-Ekpaideftiki Etaireia Dianomon, Parochis Ypiresion Marketing kai Dioikisis Epicheiriseon betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 138 af 27.4.2015.

Retten dom af 12. juli 2017 — Estland mod Kommissionen(Sag T-157/15) ⁽¹⁾**(EGFL og ELFUL — udgifter, der er udelukket fra finansiering — udgifter afholdt af Estland — krydsoverensstemmelse — begrundelsespligt — proportionalitet — princippet om god forvaltningsskik — retssikkerhed)**

(2017/C 283/48)

Processprog: estisk

Parter

Sagsøger: Republikken Estland (ved først ved K. Kraavi-Käerdi, derefter ved N. Grünberg, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Sauka og E. Randvere, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2015/103 af 16. januar 2015 om udelukkelse fra EU-finansiering af visse udgifter, som medlemsstaterne har afholdt inden for rammerne af Den Europæiske Garantifond for Landbruget (EGFL) og Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL) (EUT 2015, L 16, s. 33), for så vidt som den vedrører udgifter afholdt af Republikken Estland for i alt 691 746,53 EUR.

Konklusion

- 1) Europa-Kommissionen frifindes.
- 2) Republikken Estland bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 190 af 8.6.2015.

Retten dom af 20. juli 2017 — Diesel mod EUIPO — Sprinter megacentros del deporte (gengivelse af buet og vinklet linje)(Sag T-521/15) ⁽¹⁾**(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærke, som gengiver en buet og vinklet linje — det ældre EU-figurmærke, der gengiver det store bogstav »D« — registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)**

(2017/C 283/49)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Diesel SpA (Breganze, Italien) (ved advokaterne A. Gaul, M. Frank, A. Parassina og K. Dani)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Ivanauskas og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Sprinter megacentros del deporte, SL (Elche, Spanien) (ved S. Malynicz, QC)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. juni 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 3291/2014-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Diesel og Sprinter megacentros del deporte.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 18. juni 2015 af Andet Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 3291/2014-2) annulleres.
- 2) EUIPO bærer sine egne omkostninger og betaler de af Diesel SpA afholdte omkostninger.
- 3) Sprinter megacentros del deporte, SL bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 381 af 16.11.2015.

Retten dom af 20. juli 2017 — Basic Net mod EUIPO (gengivelse af tre lodrette striber)

(Sag T-612/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket, der gengiver tre lodrette striber — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — fornødent særpræg ikke opnået ved brug — artikel 7, stk. 3, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 283/50)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Basic Net SpA (Torino, Italien) (ved advokat D. Sindico)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 14. august 2015 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2845/2014-1) vedrørende en ansøgning om registrering af et figurtegn, der gengiver tre lodrette striber, som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Basic Net SpA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 7 af 11.1.2016.

Retten dom af 20. juli 2017 — Badica og Kardiam mod Rådet

(Sag T-619/15) ⁽¹⁾

(Fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik — restriktive foranstaltninger over for visse personer og enheder i lyset af situationen i Den Centralafrikanske Republik — indefrysning af midler — afgørelse om den første opførelse — liste over personer og enheder, som er omfattet af indefrysningen af midler og økonomiske ressourcer — opførelse af sagsøgernes navne — gennemførelse af en FN-resolution — begrundelsespligt — ret til forsvar — uskyldsformodning — åbenbart urigtigt skøn)

(2017/C 283/51)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøgere: Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica) (Bangui, Den Centralafrikanske Republik) og Kardiam (Antwerpen, Belgien) (ved advokaterne D. Luff og L. Defalque)

Sagsøgt: Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen og P. Mahnič Bruni, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Rådets gennemførelsesforordning (EU) 2015/1485 af 2. september 2015 om gennemførelse af artikel 17, stk. 1, i forordning (EU) nr. 224/2014 om restriktive foranstaltninger i lyset af situationen i Den Centralafrikanske Republik (EUT 2015, L 229, s. 1).

Konklusion

- 1) Rådet for Den Europæiske Union frifindes.
- 2) Bureau d'achat de diamant Centrafrique (Badica) og Kardiam betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 27 af 25.1.2016.

Rettens dom af 12. juli 2017 — Frinsa del Noroeste mod EUIPO — Frigoríficos Unidos (Frinsa LA CONSERVERA)

(Sag T-634/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket Frinsa LA CONSERVERA — det ældre EU-figurmærke FRIUSA — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — lighed mellem tegnene — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 283/52)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Frinsa del Noroeste, SA (Santa Eugenia de Ribeira, Spanien) (ved advokat J. Botella Reyna)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Schifko, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Frigoríficos Unidos, SA (Riudellots de la Selva, Spanien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 27. juli 2015 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2382/2014-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Frigoríficos Unidos og Frinsa del Noroeste.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Frinsa del Noroeste, SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 16 af 18.1.2016.

Rettens dom af 19. juli 2017 — DD mod FRA(Sag T-742/15 P) ⁽¹⁾**(Appel — personalesag — midlertidigt ansatte — tidsbestemt kontrakt — disciplinær sanktion — irettesættelse — opsigelse af kontrakt — ret til kontradiktion — ikke-økonomisk tab)**

(2017/C 283/53)

Processprog: engelsk

Parter

Appellant: DD (først ved advokaterne L. Levi og M. Vandebussche, derefter ved advokat L. Levi)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) (ved M. O'Flaherty, som befuldmægtiget, bistået af advokat B. Wägenbaur)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 8. oktober 2015, DD mod FRA (F-106/13 og F-25/14, EU: F:2015:118), med påstand om delvis ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) DD bærer sine egne omkostninger.
- 3) Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA) bærer sine egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Rettens dom af 18. juli 2017 — EDF Toruń mod ECHA(Sag T-758/15) ⁽¹⁾**(REACH — gebyr for registrering af et stof — nedsættelse, der tildeles små og mellemstore virksomheder — fejl i erklæringen om virksomhedens størrelse — afgørelse, der pålægger en administrationsafgift — henstilling 2003/361/EF — berettiget forventning — proportionalitet — kriterier for beregning af administrationsafgiftens størrelse)**

(2017/C 283/54)

Processprog: polsk

Parter

Sagsøger: EDF Toruń SA (Toruń, Polen) ved (advokat K. Sienkiewicz)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved J.-P. Trnka, C. Schultheiss og M. Heikkilä, som befuldmægtigede, bistået af advokat C. Garcia Molyneux)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation dels af ECHA's afgørelse SME(2015) 4950 af 3. november 2015, hvori det fastslås, at sagsøgeren ikke opfylder betingelserne for at få tildelt den gebyrnedsættelse, der er fastsat for mellemstore virksomheder, og hvori han pålægges en administrationsafgift, dels af faktura nr. 10054011 udstedt af ECHA efter vedtagelsen af afgørelse SME(2015) 4950.

Konklusion

- 1) Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) frifindes.

2) EDF Toruń S.A. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 68 af 22.2.2016.

Rettens dom af 18. juli 2017 — Alfonso Egüed mod EUIPO — Jackson Family Farms (BYRON)

(Sag T-45/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket BYRON — det ældre ikke registrerede varemærke BYRON — relativ registreringshindring — artikel 8, stk. 4, i forordning (EF) nr. 207/2009 — ordning for common law-søgsmål vedrørende utilbørlig udnyttelse (action for passing off) — »goodwill« — bevis for den ældre rettigheds erhvervelse og fortsatte eksistens)

(2017/C 283/55)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Nelson Alfonso Egüed (Madrid, Spanien) (ved advokat N. Fernández Fernández-Pacheco)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved J. Ivanauskas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Jackson Family Farms LLC (Santa Rosa, Californien, De Forenede Stater)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 16. november 2015 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 822/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Jackson Family Farms og Nelson Alfonso Egüed.

Konklusion

1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret frifindes.

2) Nelson Alfonso Egüed betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 111 af 29.3.2016.

Rettens dom af 18. juli 2017 — Chanel mod EUIPO — Jing Zhou og Golden Rose 999 (Dekoration)

(Sag T-57/16) ⁽¹⁾

(EF-design — ugyldighedssag — registreret EF-design, der gengiver en dekoration — tidligere design — ugyldighedsgrund — manglende individuel karakter — det omhandlede produkt — designerens grad af frihed — andet helhedsindtryk foreligger ikke — artikel 6 og artikel 25, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 6/2002)

(2017/C 283/56)

Processprog: spansk

Parter

Sagsøger: Chanel SAS (Neuilly-sur-Seine, Frankrig) (ved advokat C. Sueiras Villalobos)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved E. Zaera Cuadrado, som befuldmægtiget)

De andre parter i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Li Jing Zhou (Fuenlabrada, Spanien) og Golden Rose 999 Srl (Rom, Italien)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. november 2015 af Tredje Appelkammer ved EUIPO (sag R 2346/2014-3) vedrørende en ugyldighedssag mellem på den ene side Chanel og på den anden side Li Jing Zhou og Golden Rose 999.

Konklusion

- 1) Afgørelsen truffet den 18. november 2015 af Tredje Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2346/2014-3) annulleres.
- 2) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 3) EUIPO betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 4.4.2016.

Retten dom af 18. juli 2017 — Savant Systems mod EUIPO — Savant Group (SAVANT)

(Sag T-110/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — fortabelsessag — EU-ordmærket SAVANT — reel brug af varemærket — artikel 51, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 283/57)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Savant Systems LLC (Osterville, Massachusetts, De Forenede Stater) (ved advokaterne O. Nilgen og A. Kockläuner)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Lukošiušė, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Savant Group Ltd (Burton in Kendal, Det Forenede Kongerige) (ved barrister G. Hollingworth og solicitors K. Gilbert og G. Lodge)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 18. januar 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 33/2015-4) vedrørende en fortabelsessag mellem Savant Systems og Savant Group.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Savant Systems LLC betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 175 af 17.5.2016.

Rettens dom af 20. juli 2017 — Barnett og Mogensen mod Kommissionen(Sag T-148/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — kontraappel — personalesag — tjenestemænd — pensioner — tilpasning af justeringskoefficienterne — mellemliggende ajourføring — akt, der indeholder et klagepunkt — formaliteten vedrørende kontraappellen — vedtægtens artikel 65, stk. 4 — ajourføring for 2014 — mærkbarhedstærskel vedrørende ændringer i leveomkostningerne)

(2017/C 283/58)

Processprog: fransk

Parter

Appellanter: Adrian Barnett (Roskilde, Danmark) og Sven-Ole Mogensen (Hellerup, Danmark) (ved advokaterne S. Orlandi og T. Martin)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (ved G. Gattinara og F. Simonetti, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Tredje Afdeling) den 5. februar 2016, Barnett og Mogensen mod Kommissionen (F-56/15, EU:F:2016:11), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen og kontraappellen forkastes.
- 2) Adrian Barnett og Sven-Ole Mogensen bærer deres egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger i forbindelse med appellen.
- 3) Europa-Kommissionen bærer deres egne omkostninger og betaler de af Adrian Barnett og Sven-Ole Mogensen afholdte omkostninger i forbindelse med kontraappellen.

⁽¹⁾ EUT C 191 af 30.5.2016.

Rettens dom af 13. juli 2017 — Ecolab USA mod EUIPO (ECOLAB)(Sag T-150/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — ordmærket ECOLAB — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — ligebehandling — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 283/59)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Ecolab USA, Inc. (Wilmington, Delaware, De Forenede Stater) (ved advokaterne V. Töbelmann og C. Menebröcker)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved H. O'Neill og K. Doherty, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 26. januar 2016 af Fjerde Appellkammer ved EUIPO (sag R 644/2015-4) vedrørende international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af ordmærket ECOLAB.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.

2) Ecolab USA, Inc. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 211 af 13.6.2016.

Rettens dom af 13. juli 2017 — Migros-Genossenschafts-Bund mod EUIPO — Luigi Lavazza (CREMESPRESSO)

(Sag T-189/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-figurmærket CREMESPRESSO — det ældre internationale ordmærke CREMESSO — hentydende bestanddel — kriteriernes indbyrdes afhængighed — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 1, litra a), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 283/60)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Migros-Genossenschafts-Bund (Zürich, Schweiz) (ved advokat M. Treis)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved H. O'Neill og I. Moisescu, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Luigi Lavazza SpA (Torino, Italien) (ved advokaterne M. Ricolfi og F. Tarocco)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 23. februar 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2823/2014-4) vedrørende en ugyldighedssag mellem Migros-Genossenschafts-Bund og Luigi Lavazza.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 23. februar 2016 af Femte Appelkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 2823/2014-4) annulleres, for så vidt som appelkammeret tog den af Luigi Lavazza SpA indgivne klage til følge og delvist ophævede annullationsafdelingens afgørelse vedrørende følgende varer omfattet af det ansøgte varemærke: »elektriske isknusere« og »maskiner til fremstilling af spiseis, maskiner til fremstilling af sorbetis, dog også kaffemaskiner« i klasse 7 og 11.
- 2) EUIPO og Luigi Lavazza bærer sine egne omkostninger og betaler de af Migros-Genossenschafts-Bund afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Rettens dom af 14. juli 2017 — Klassisk investment mod EUIPO (CLASSIC FINE FOODS)

(Sag T-194/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret — figurmærket CLASSIC FINE FOODS — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — begrundelsespligt — artikel 75 i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 283/61)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Klassisk investment Ltd (Hong Kong, Kina) (ved advokaterne J.C. Plate og R. Kaase)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Eberl og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 29. januar 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1970/2015-1) vedrørende international registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket CLASSIC FINE FOODS.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Klassisk investment Ltd betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 222 af 20.6.2016.

Rettens dom af 14. juli 2017 — Sata mod EUIPO (4600)

(Sag T-214/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — tegn, der udelukkende består af tal — ansøgning om EU-ordmærket 4600 — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 283/62)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Sata GmbH & Co. KG (Kornwestheim, Tyskland) (ved advokat M.-C. Simon)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 24. februar 2016 af Fjerde Appelkammer ved EUIPO (sag R 1942/2015-4) vedrørende en ansøgning om registrering af 4600 som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Sata GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 232 af 27.6.2016.

Rettens dom af 14. juli 2017 — Massive Bionics mod EUIPO — Apple (DriCloud)(Sag T-223/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om EU-figurmærket DriCloud — ældre internationale ordmærker ICLOUD — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009 — indgivelse af beviser uden for fristen — artikel 76, stk. 2, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 283/63)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Massive Bionics, SL (Madrid, Spanien) (ved advokat M. Galindo Martens)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved S. Palmero Cabezas, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Apple Inc. (Cupertino, Californien, De Forenede Stater) (ved solicitors J. Olsen og P. Andreottola samt barrister G. Tritton)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 3. marts 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 339/2015-5) vedrørende en indsigelsessag mellem Apple og Massive Bionics.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Massive Bionics, SL betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 251 af 11.7.2016.

Rettens dom af 18. juli 2017 — Freddo mod EUIPO — Freddo Freddo (Freggo)(Sag T-243/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — indsigelsessag — ansøgning om registrering af EU-figurmærket freggo — det ældre EU-figurmærke TENTAZIONE FREDDO FREDDO — relativ registreringshindring — risiko for forveksling — artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 283/64)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Freddo SA (Buenos Aires, Argentina) (ved S. Malynicz, QC, og solicitors K. Gilbert og G. Lodge)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved H. O'Neill, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Freddo Freddo, SL (Madrid, Spanien) (ved advokaterne J.F. Gallego Jiménez og C. Marí Aguilar)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. februar 2016 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 919/2015-2) vedrørende en indsigelsessag mellem Freddo Freddo SL og Freddo SA.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Freddo SA betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 243 af 4.7.2016.

Rettens dom af 13. juli 2017 — AIA mod EUIPO — Casa Montorsi (MONTORSI F. & F.)

(Sag T-389/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket MONTORSI F. & F. — det ældre nationale ordmærke Casa Montorsi — relativ ugyldighedsgrund — risiko for forveksling — artikel 53, stk. 1, litra a), og artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009 — aftale om sameksistens af varemærkerne — rækkevidde — artikel 53, stk. 3, i forordning nr. 207/2009)

(2017/C 283/65)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: Agricola italiana alimentare SpA (AIA) (San Martino Buon Albergo, Italien) (ved advokat S. Rizzo)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved L. Rampini, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Casa Montorsi Srl (Vignola, Italien) (ved advokaterne S. Vereá, K. Muraro og M. Balestrieri)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 28. april 2016 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 1239/2014-1) vedrørende en ugyldighedssag mellem Casa Montorsi og AIA.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Agricola italiana alimentare SpA (AIA) betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 335 af 12.9.2016.

Rettens dom af 20. juli 2017 — Windfinder R&L mod EUIPO (Windfinder)

(Sag T-395/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket Windfinder — absolutte registreringshindringer — manglende beskrivende karakter — fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009 — neologisme — utilstrækkeligt direkte og konkret forbindelse med visse af de af varemærkeansøgningen omfattede varer og tjenesteydelser — beføjelse til at omgøre)

(2017/C 283/66)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Windfinder R&L GmbH & Co. KG (Kiel, Tyskland) (ved advokat B. Schneider)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 12. maj 2016 af Femte Appellkammer ved EUIPO (sag R 1206/2015-5) vedrørende en ansøgning om registrering af ordmærket »Windfinder« som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Afgørelse truffet den 12. maj 2016 af Femte Appellkammer ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) (sag R 1206/2015-5) annulleres, for så vidt som den nægter registrering af ordtegnat Windfinder for de anfægtede varer og tjenesteydelser, bortset fra vindmålere i klasse 9 i Nice-arrangementet af 15. juni 1957 vedrørende international klassificering af varer og tjenesteydelser til brug ved registrering af varemærker, som revideret og ændret, og vejrtjeneste, vejprognoser, meteorologiske informationer og meteorologisk information i klasse 42 i Nice-arrangementet.
- 2) Den af Windfinder R & L GmbH & Co. KG til nævnte appellkammer indgivne klage tages til følge på de betingelser, der er fastsat i konklusionens punkt 1.
- 3) I øvrigt frifindes EUIPO.
- 4) Windfinder R&L og EUIPO bærer hver deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 343 af 19.6.2016.

Rettens dom af 19. juli 2017 — Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik mod EUIPO (медведь)

(Sag T-432/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-figurmærket *медведь* — absolut registreringshindring — mangel på fornødent særpræg — beskrivende karakter — artikel 7, stk. 1, litra c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 283/67)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH (Bühl, Tyskland) (ved advokat A. Lingenfelder)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved P. Ivanov og D. Hanf, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 17. maj 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 240/2016-1) vedrørende en ansøgning om registrering af figurtegnat медведь som EU-varemærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) Lackmann Fleisch- und Feinkostfabrik GmbH betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 364 af 3.10.2016.

Rettens dom af 19. juli 2017 — Dessi mod EIB(Sag T-510/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — ansatte i EIB — bedømmelse — forfremmelse — bedømmelses- og forfremmelsesåret 2012 — afgørelse truffet af klageudvalget — omfanget af kontrollen — personalerepræsentanter — forskelsbehandling)

(2017/C 283/68)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Nathalie Dessi (Luxembourg, Luxembourg) (først ved advokaterne A. Senes og L. Payot, derefter ved advokat L. Levi)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (først ved C. Gómez de la Cruz og E. Raimond, derefter ved E. Raimond og G. Faedo og endelig ved G. Faedo og K. Carr, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 270 TEUF med påstand om annullation af afgørelsen af 23. oktober 2013 fra EIB's klageudvalg, hvorved dette udvalg afslog sagsøgerens ansøgning om, at der blev foretaget en fornyet gennemgang af hendes bedømmelsesrapport for 2012, for så vidt som den nævnte rapport ikke anbefalede EIB's formand at forfremme hende fra ansættelsesgruppe F til ansættelsesgruppe E.

Konklusion

- 1) Afgørelsen af 23. oktober 2013 fra Den Europæiske Investeringsbanks (EIB) klageudvalg, hvorved denne afslog Nathalie Dessi's ansøgning om, at der blev foretaget en fornyet gennemgang af hendes bedømmelsesrapport for 2012, for så vidt som den nævnte rapport ikke anbefalede EIB's formand at forfremme hende fra ansættelsesgruppe F til ansættelsesgruppe E, annulleres.
- 2) EIB betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 85 af 22.3.2014 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-8/14 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 13. juli 2017 — OZ mod EIB(Sag T-607/16) ⁽¹⁾

(Personalesag — ansatte ved EIB — seksuel chikane — undersøgelsesprocedure — rapport fra undersøgelsesudvalget — afgørelse truffet af EIB's formand om ikke at imødekomme klagen — ingen ulovlig adfærd fra EIB's side — ansvar)

(2017/C 283/69)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: OZ (ved advokat B. Maréchal)

Sagsøgt: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved T. Gilliams, E. Raimond og G. Faedo, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Søgsmål baseret på artikel 270 TEUF med påstand dels om annullation af rapporten af 14. september 2015 fra EIB's undersøgelsesudvalg og af afgørelsen af 16. oktober 2015 fra EIB's formand om ikke at imødekomme den af sagsøgerne indgivne klage over seksuel chikane, dels om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af denne rapport og denne afgørelse.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Investeringsbank frifindes.
- 2) OZ betaler sagens omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 335 af 12.9.2016 (sag oprindeligt registreret ved Retten for EU-Personalesager under sagsnummer F-37/16 og overført til Den Europæiske Unions Ret den 1.9.2016).

Rettens dom af 13. juli 2017 — LG Electronics mod EUIPO (QD)

(Sag T-650/16) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ansøgning om EU-ordmærket QD — absolut registreringshindring — beskrivende karakter — mangel på fornødent særpræg — artikel 7, stk. 1, litra b) og c), i forordning (EF) nr. 207/2009)

(2017/C 283/70)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: LG Electronics, Inc.(Seoul, Sydkorea) (ved advokat R. Schiffer)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Rajh, som befuldmægtiget)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 24. maj 2016 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 2046/2015-1) vedrørende en ansøgning om registrering af QD som EU-ordmærke.

Konklusion

- 1) Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) frifindes.
- 2) LG Electronics, Inc. betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 402 af 31.10.2016.

Rettens dom af 18. juli 2017 — Kommissionen mod RN

(Sag T-695/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalesag — tjenestemænd — efterlevende ægtefælle — pensioner — efterladtepension — artikel 20 i bilag VIII til vedtægten — betingelser for tildeling — retlig fejl)

(2017/C 283/71)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Kommissionen (ved A.-C. Simon, F. Simonetti og G. Gattinara, som befuldmægtigede)

De andre parter i appelsagen: RN (ved advokat F. Moyses) og Europa Parlamentet (ved M. Ecker og E. Taneva, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Tredje Afdeling) den 20. juli 2016, RN mod Kommissionen (F-104/15, EU: F:2016:163), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Retten for EU-Personalesager (Tredje Afdeling) den 20. juli 2016, RN mod Kommissionen (F-104/15), ophæves.
- 2) Sagen henvises til en anden af Rettens afdelinger end den, der har truffet afgørelse i nærværende appelsag.
- 3) Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.

⁽¹⁾ EUT C 441 af 28.11.2016.

Rettens dom af 19. juli 2017 — Parlamentet mod Meyrl

(Sag T-699/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — personalessag — midlertidigt ansatte — annullation i første instans af den anfægtede afgørelse — afskedigelse — ret til kontradiktion — princippet om god forvaltningsskik — omsorgspligt — åbenbart urigtigt skøn — magtfordrejning)

(2017/C 283/72)

Processprog: fransk

Parter

Appellant: Europa-Parlamentet (ved V. Montebello-Demogeot og M. Dean, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Sonja Meyrl (Bruxelles, Belgien) (ved advokat M. Casado García-Hirschfeld)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Tredje Afdeling) den 19. juli 2016, Meyrl mod Parlamentet (F-147/15, EU:F:2016:157), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Dom afsagt af Personaleretten (Tredje Afdeling) den 19. juli 2016, Meyrl mod Parlamentet (F-147/15), ophæves.
- 2) Parlamentet frifindes i det af Sonja Meyrl anlagte søgsmål ved Personaleretten i sag F147/15.
- 3) Hver part bærer sine egne omkostninger i forbindelse med appelsagen.
- 4) Sonja Meyrl bærer sine egne omkostninger i forbindelse med sagen i første instans og betaler de af Parlamentet afholdte omkostninger i denne instans.

⁽¹⁾ EUT C 454 af 5.12.2016.

Rettens kendelse af 10. juli 2017 — NTS Energie- und Transportsysteme mod EUIPO — Schütz (X-Windwerk)

(Sag T-649/14) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — udpegning af ny repræsentant — sagsøgerens passivitet — uforholdt at træffe afgørelse)

(2017/C 283/73)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: NTS Energie- und Transportsysteme GmbH (Berlin, Tyskland) (ved advokaterne S. Mach og W. Plewinski)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved M. Fischer, som befuldmægtiget)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO og intervenient ved Retten: Schütz GmbH & Co. KGaA (Selters, Tyskland) (ved advokaterne D. Oerter og E. Tuchscherer)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 23. maj 2014 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 978/2013-1) vedrørende en indsigelsessag mellem Schütz og NTS Energie- und Transportsysteme.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) NTS Energie- und Transportsysteme GmbH bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO) og Schütz GmbH & Co. KG afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 395 af 10.11.2014.

Rettens kendelse af 30. marts 2017 — Herm. Sprenger mod EUIPO — web2get (formen af en stignøjle)

(Sag T-396/15) ⁽¹⁾

(EU-varemærker — ugyldighedsbegæring — tilbagetagelse af ugyldighedsbegæringen — uforment at træffe afgørelse i sagen)

(2017/C 283/74)

Processprog: tysk

Parter

Sagsøger: Herm. Sprenger GmbH & Co. KG (Iserlohn, Tyskland) (ved advokat V. Schiller)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (ved A. Söder og A. Schiffko, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: web2get GmbH & Co. KG (Dülmen, Tyskland)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt til prøvelse af afgørelse truffet den 22. april 2015 af Første Appelkammer ved EUIPO (sag R 520/2014-1) vedrørende en indsigelsessag mellem web2get GmbH & Co. KG og Herm. Sprenger GmbH & Co. KG.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Herm. Sprenger GmbH & Co. KG betaler sagsomkostningerne.

⁽¹⁾ EUT C 302 af 14.9.2015.

Rettenns kendelse af 5. juli 2017 — EEB mod Kommissionen(Sag T-448/15) ⁽¹⁾

(Annullations- og erstatningssøgsmål — aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende tilbagetrækningen af forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv KOM(2014) 397 final — delvist afslag på aktindsigt — delvist ufornuddent at træffe afgørelse — delvist åbenbart afvisningsgrundlag)

(2017/C 283/75)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Europæiske Miljøkontor (EEB) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat B. Kloostra)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved L. Pignataro-Nolin, E. Sanfrutos Cano og A. Buchet, som befuldmægtigede)

Intervenienter til støtte for sagsøgte: Europa-Parlamentet (ved A. Tamás og I. McDowell, som befuldmægtigede) og Rådet for Den Europæiske Union (ved B. Driessen, E. Rebasti og M. Moore, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Dels søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med principal påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 1. juni 2015 og subsidiær påstand om annullation af en stiltiende afgørelse om afslag, dels søgsmål i henhold til artikel 268 TEUF med påstand om erstatning for det tab, som sagsøgeren angiveligt har lidt som følge af denne retsakt.

Konklusion

- 1) Det er ufornuddent at træffe afgørelse om annullationspåstanden.
- 2) I øvrigt afvises sagen.
- 3) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Miljøkontor (EEB) afholdte omkostninger.
- 4) Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union bærer deres egne omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 328 af 5.10.2015.

Rettenns kendelse af 5. juli 2017 — EEB mod Kommissionen(Sag T-38/16) ⁽¹⁾

(Aktindsigt — forordning (EF) nr. 1049/2001 — dokumenter vedrørende tilbagetrækning af forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv KOM(2014) 397 final — delvist afslag på aktindsigt — ufornuddent at træffe afgørelse)

(2017/C 283/76)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Det Europæiske Miljøkontor (EEB) (Bruxelles, Belgien) (ved advokat B. Kloostra)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen (ved A. Buchet, F. Clotuche-Duvieusart og E. Sanfrutos Cano, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål i henhold til artikel 263 TEUF med påstand om annullation af Kommissionens afgørelse Ares(2015) 5212500 af 19. november 2015.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Europa-Kommissionen bærer sine egne omkostninger og betaler de af Det Europæiske Miljøkontor (EEB) afholdte omkostninger.

⁽¹⁾ EUT C 118 af 4.4.2016.

Rettsens kendelse af 3. juli 2017 — De Nicola mod EIB

(Sag T-666/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — ansatte i EIB — bedømmelse — karriereudviklingsrapport — bedømmelsesrapport 2013 — påstand om annullation af klageudvalgets afgørelse og af afgørelsen om ikke at forfremme sagsøgeren — psykisk chikane — erstatningspåstand)

(2017/C 283/77)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat G. Ferabecoli)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved T. Gilliams og G. Faedo, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 21. juli 2016, De Nicola mod EIB (F-100/15, EU:F:2016:167), med påstand om ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Carlo De Nicola bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) afholdte omkostninger i forbindelse med denne sag.

⁽¹⁾ EUT C 410 af 7.11.2016.

Rettsens kendelse af 3. juli 2017 — De Nicola mod EIB

(Sag T-669/16 P) ⁽¹⁾

(Appel — ansatte i EIB — sygeforsikring — afslag på godtgørelse af lægeudgifter — laserbehandling — annullations- og erstatningsøgsmål)

(2017/C 283/78)

Processprog: italiensk

Parter

Appellant: Carlo De Nicola (Strassen, Luxembourg) (ved advokat G. Ferabecoli)

Den anden part i appelsagen: Den Europæiske Investeringsbank (EIB) (ved T. Gilliams og G. Faedo, som befuldmægtigede, bistået af advokat A. Dal Ferro)

Sagens genstand

Appel af dom afsagt af Personaleretten (Anden Afdeling) den 21. juli 2016, De Nicola mod EIB (F-82/15, EU:F:2016:166), med påstand om delvis ophævelse af denne dom.

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Carlo De Nicola bærer sine egne omkostninger og betaler de af Den Europæiske Investeringsbank (EIB) afholdte omkostninger i forbindelse med denne sag.

(¹) EUT C 410 af 7.11.2016.

Rettens kendelse af 10. juli 2017 — No Limits mod EUIPO — Morellato (NO LIMITS)

(Sag T-43/17) (¹)

(EU-varemærker — ugyldighedssag — EU-ordmærket NO LIMITS — tilbagekaldelse af den anfægtede beslutning — bortfald af tvistens genstand — uforment at træffe afgørelse)

(2017/C 283/79)

Processprog: italiensk

Parter

Sagsøger: No Limits International Investments SA (Bissone, Schweiz) (ved advokat F. Canu)

Sagsøgt: Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (ved S. Scardocchia og A. Folliard-Monguiral, som befuldmægtigede)

Den anden part i sagen for appelkammeret ved EUIPO: Morellato SpA (Fratte di Santa Giustina in Colle, Italien)

Sagens genstand

Påstand om annullation af afgørelse truffet den 21. november 2016 af Femte Appelkammer ved EUIPO (sag R 2007/2015-5) vedrørende en ugyldighedssag mellem Morellato og No Limits Investments.

Konklusion

- 1) Det er uforment at træffe afgørelse i sagen.
- 2) Den Europæiske Unions Kontor for Intellektuel Ejendomsret (EUIPO) bærer sine egne omkostninger og betaler de af No Limits International Investments SA afholdte omkostninger.

(¹) EUT C 95 af 27.3.2017.

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 4. juli 2017 — Institute for Direct Democracy in Europe mod Parlamentet

(Sag T-118/17 R)

(Særlige rettergangsformer — regler for institutionerne — Europa-Parlamentet — afgørelse om at yde tilskud til en politisk fond — suspension af forfinansiering — forpligtelse til at stille en bankgaranti — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)

(2017/C 283/80)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Institute for Direct Democracy in Europe ASBL (IDDE) (Bruxelles, Belgien) (ved advokaterne E. Plasschaert og É. Montens)

Sagsøgt: Europa-Parlamentet (ved C. Burgos og S. Alves, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål baseret på artikel 278 og artikel 279 TEUF med påstand om anordning af foreløbige forholdsregler med henblik på, for det første, at opnå udsættelse af gennemførelse af Parlamentets afgørelse FINS-2017-28 af 15. december 2016 om den finansiering, der er tildelt sagsøgeren, for så vidt som den suspenderer betalingen af forfinansiering, for det andet, at opnå fritagelse fra forpligtelsen til at stille en bankgaranti som sikkerhed for forfinansiering af støtten og, for det tredje, at Parlamentet tilpligtes at betale sagsøgeren forfinansieringsbeløbet.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler tages ikke til følge.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Kendelse afsagt af Rettens præsident den 13. juli 2017 — BASF Grenzach mod ECHA

(Sag T-125/17 R)

(Særlige rettergangsformer — REACH — stoffet triclosan — bedømmelsesprocedure — afgørelse truffet af ECHA's Klageudvalg — pligt til at fremlægge visse oplysninger, der nødvendiggør dyreforsøg — begæring om foreløbige forholdsregler — ingen uopsættelighed)

(2017/C 283/81)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: BASF Grenzach GmbH (Grenzach-Wyhlen, Tyskland) (ved advokaterne K. Nordlander og M. Abenhaim)

Sagsøgt: Det Europæiske Kemikalieagentur (ECHA) (ved W. Broere, T. Röcke og M. Heikkilä, som befuldmægtigede)

Sagens genstand

Søgsmål anlagt i henhold til artikel 278 TEUF og artikel 279 TEUF med påstand om anordning af foreløbige forholdsregler dels om udsættelse af gennemførelsen af afgørelse A-018-2014 truffet af ECHA's Klageudvalg den 19. december 2016 vedrørende bedømmelsen af stoffet triclosan, dels om forlængelse af den tildelte frist for fremlæggelse af testresultater i udsættelsens varighed.

Konklusion

- 1) *Begæringen om foreløbige forholdsregler forkastes.*
- 2) *Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.*

Sag anlagt den 22. maj 2017 — Niemelä m.fl. mod ECB

(Sag T-321/17)

(2017/C 283/82)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøgere: Heikki Niemelä (Ohain, Belgien), Mika Lehto (Espoo, Finland), Nemea plc (St. Julians, Malta), Nevestor SA (Ohain) og Nemea Bank plc (St. Julians) (ved advokat A. Meriläinen)

Sagsøgt: Den Europæiske Centralbank (ECB)

Sagsøgernes påstande

- Annullation af Den Europæiske Centralbanks afgørelse af 23. marts 2017 ECB/SSM/2017– 213800JENPXTUY75VS0/1 WHD-2017-0003 om tilbagetrækning af Nemea Bank plc's (herefter »enheden under tilsyn«) tilladelse som kreditinstitut.
- Subsidiært ændring af ECB's afgørelse, således at gennemførelsen af denne suspenderes henset til den uoprettelige skade, som en øjeblikkelig og fortsat gennemførelse af afgørelsen antageligt vil have for enheden under tilsyns interesser, hovedsageligt bankens indskydere, ansatte og aktionærer, hvorved det tillades eller på anden vis kræves, at de direkte/indirekte aktionærer i enheden under tilsyn skiller sig af med deres poster i banken inden for en rimelig periode, som fastsættes heri.
- Sagsøgte tilpligtes at betale erstatning til sagsøgerne på 10 mio. EUR med tillæg af morarenter fra den 23. marts 2017 for det tab, der er lidt som følge af afgørelsen.
- ECB tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgerne fremført fem anbringender.

1. Første anbringende er, at sagens faktiske omstændigheder ikke er korrekt gengivet i begrundelsen og/eller at begrundelsen er utilstrækkelig.
 - Det gøres gældende, at ECB ikke var i stand til at vedtage en fuldt begrundet afgørelse som følge af den verserende appelsag i henhold til national ret.
2. Andet anbringende er, at ECB har anlagt et åbenbart urigtigt skøn.
 - Det gøres gældende, at ECB anlagde et åbenbart urigtigt skøn for så vidt som den henholdt sig til, at direktiverne fra Malta Financial Services Authority (Maltas myndighed for finansielle tjenesteydelser) var endelige og afsluttende, uanset at disse sidstnævnte fortsat kan stadfæstes, ophæves eller ændres af Financial Services Tribunal (ret for finansielle tjenesteydelser). Under alle omstændigheder tog ECB åbenbart fejl, da den antog, at tilbagetrækningen af licensen for enheden under tilsyn var at foretrække frem for et tvangssalg af banken og at det var usandsynligt, at salgsmuligheden ville blive til virkelighed.
3. Tredje anbringende er, at den anfægtede afgørelse er behæftet med en retlig fejl.
 - Det gøres gældende, at ECB manglede kompetence til at vedtage den anfægtede afgørelse, eftersom kompetencen til at tilbagetrække den licens, der er udstedt til enheden under tilsyn som kreditinstitut ligger hos Malta Financial Services Authority (Maltas myndighed for finansielle tjenesteydelser) og ikke hos ECB. ECB's afgørelse var ultra vires og tilsidesatte sagsøgernes ret til appel i henhold til national ret samt deres ret til adgang til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang.
4. Fjerde anbringende er, at ECB misbrugte sine beføjelser.
 - Det gøres gældende, at ECB, selv om den skulle have de anfægtede kompetencer, misbrugte sine beføjelser på en sådan måde, at enheden under tilsyn og de andre sagsøgere blev frataget deres ret til appel i henhold til national ret.
5. Femte anbringende er, at ECB's afgørelse ikke overholder EU-retten, for så vidt som den strider mod proportionalitetsprincippet.
 - Det gøres gældende, at proportionalitetsprincippet skulle have fundet anvendelse i den foreliggende sag, således at en tilbagetrækning af enheden under tilsyns licens havde været udelukket. Under de foreliggende omstændigheder ville et salg af banken have været mindre skadelig for enheden under tilsyn og ville ikke have været til skade for enheden under tilsyns indskydere, ansatte og aktionærer.

Sag anlagt den 30. marts 2017 — Grendene mod EUIPO — Hipanema (HIPANEMA)**(Sag T-435/17)**

(2017/C 283/83)

*Stævningen er affattet på spansk***Parter***Sagsøger:* Grendene, SA (Sobral, Brasilien) (ved advokat J.L. de Castro Hermida)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Hipanema (Paris, Frankrig)**Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO***Indehaver af det omtvistede varemærke:* Hipanema

Det omtvistede varemærke: International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, af figurmærket, der indeholder ordbestanddelen »HIPANEMA« — International registrering, hvor Den Europæiske Union er designeret, nr. 1 154 586

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag*Den anfægtede afgørelse:* Afgørelse truffet den 20. januar 2017 af Andet Appelkammer ved EUIPO (sag R 629/2016-2)**Påstande**

- Den anfægtede afgørelse annulleres og det fastslås, at der foreligger den fornødne lighed mellem de varer, der er omfattet af det anfægtede varemærke, og dem, der er omfattet af de ældre varemærker, der ligger til grund for indsigelsen, til at der skal foretages en bedømmelse af ligheden mellem de nævnte varemærker med de retsvirkninger, der er fastsat i EU-varemærkeforordningens artikel 8, stk. 1, litra b).
- Idet det lægges til grund, at denne lighedsbedømmelse finder anvendelse, foretager Retten en sammenligning af de omtvistede tegns ordlyd, hvilken bedømmelse ikke er blevet foretaget under hverken indsigelses- eller klagefasen, idet det konkluderes, at der foreligger identitet for så vidt angår de fonetiske og semantiske aspekter og at der foreligger lighed for så vidt angår det grafiske aspekt, hvorfor det fastslås, at fredelig sameksistens mellem de omtvistede varemærker ikke er mulig, og at der derfor meddeles afslag på ansøgningen om beskyttelse i Den Europæiske Union af det internationale varemærke nr. 11 54586 klasse »HIPANEMA«, klasse 14. Subsidiært, hvis Retten ikke har kompetence hertil, henvises sagen til appelkamrene ved Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret med krav om, at der foretages bedømmelse af ligheden mellem de omtvistede varemærker.

Anbringende

- Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Sag anlagt den 12. juli 2017 — CompuGroup Medical mod EUIPO — Medion (life coins)**(Sag T-444/17)**

(2017/C 283/84)

*Stævningen er affattet på tysk***Parter***Sagsøger:* CompuGroup Medical AG (Koblenz, Tyskland) (ved advokat B. Dix)*Sagsøgt:* Den Europæiske Unions Kontor for Intellectuel Ejendomsret (EUIPO)*Den anden part i sagen for appelkammeret:* Medion AG (Essen, Tyskland)

Oplysninger vedrørende sagen for EUIPO

Ansøger af det omtvistede varemærke: CompuGroup Medical AG

Det omtvistede varemærke: EU-ordmærket »life coins« — registreringsansøgning nr. 12 541 538

Sagen for EUIPO: Indsigelsessag

Den anfægtede afgørelse: Afgørelse truffet den 25. april 2017 af Første Appellkammer ved EUIPO (sag R 1569/2016-1)

Påstande

— Den anfægtede afgørelse annulleres.

Anbringende

— Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 207/2009.

Rettsens kendelse af 10. juli 2017 — Meta Group mod Kommissionen

(Sag T-471/12) ⁽¹⁾

(2017/C 283/85)

Processprog: italiensk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 9 af 12.1.2013.

Rettsens kendelse af 10. juli 2017 — Meta Group mod Kommissionen

(Forenede sager T-34/13 og T-35/13) ⁽¹⁾

(2017/C 283/86)

Processprog: italiensk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 79 af 16.3.2013.

Rettsens kendelse af 10. juli 2017 — Meta Group mod Kommissionen

(Sag T-696/13) ⁽¹⁾

(2017/C 283/87)

Processprog: italiensk

Formanden for Sjette Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 52 af 22.2.2014.

**Rettenns kendelse af 12. juli 2017 — The Regents of the University of California mod CPVO — Nador
Cott Protection og CVVP (Tang Gold)**

(Sag T-405/16) ⁽¹⁾

(2017/C 283/88)

Processprog: spansk

Formanden for Anden Afdeling har besluttet, at sagen skal slettes af registret.

⁽¹⁾ EUT C 14 af 16.1.2017.

ISSN 1977-0871 (elektronisk udgave)
ISSN 1725-2393 (papirudgave)

Den Europæiske Unions Publikationskontor
2985 Luxembourg
LUXEMBOURG

DA